

திருவள்ளுவராண்டு 2054

03.05.2023

உலகத் தமிழ்

இதழ் - க௭௮ (178)

178

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்

மணிவண்ண நம்பிக்கு ஒரு கோல் கொண்டு வா என வேண்டும்
பெரியாழ்வார் திருமொழி பாடல் எண் நூற்று எழுபத்து எட்டு
அணி வண்ணமாய் பொற்றிதழாய் மிளிரும்
உலகத்தமிழிதழ் வரிசை எண் நூற்று எழுபத்து எட்டு

உள்ளடக்கம்

- 4 கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு
- 5 நூலேணி
- 6 தமிழெழுச்சி
- 7 ஆசிரியம்—காணாமல் போகும் கழுதை இனம் !
- 8 அவ்வப்போது
- 9 மாண்புமிகு அமைச்சர் சட்டமன்றப் பேரவையில் ஆற்றிய உரை!
- 10 தேன்துளி
- 11 சேரமன்னர் வரலாறு
- 12 ஆங்கிலம் அரும்பிய அரசும்—வாழ்வும!
- 13 தனித்தமிழ் மாட்சி
- 14 South Indian Celebrities
- 15 அகநானூறு ஆங்கிலம்!
- 16 குழந்தைக் கவிஞரின் தாயுள்ளம்!
- 17 பதிகங்களைப் படியுங்கள்!

- 18 பேச்சுத் தமிழ்!
- 19 வள்ளுவம்!
- 20 தமிழன்னை நான்மணிமாலை
- 21 பொருளைத் திறம்படச்செய்க!
- 22 Hematuria Oliguria in New Born with Bilateral Renal Masses!
- 23 Bharathan In Kamba Ramayanam
- 24 பூ மழை
- 26 மைதிலி சரண் குப்தரின் 'பஞ்சவடி'
- 27 எல்லாம் தமிழ்!
- 28 அறிவரசன் துணையகராதி!
- 29 புகழ் வணக்கம்!
- 30 இருமொழித் தோரணம்!

இயல் - 7

செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம்,
சென்னை

குறிக்கோள்

- ◆ செம்மொழித் தமிழின் சிறப்புகளை வெளிப்படுத்தும் ஆய்வு நூல்களைப் பதிப்பிக்க உதவி செய்தல்.
- ◆ செம்மொழித் தமிழில் முனைவர் பட்டமும், முனைவர் பட்ட மேலாய்வும் மேற்கொள்வோருக்கு உதவித்தொகை வழங்குதல்.
- ◆ செம்மொழித் தமிழாய்வில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பு நல்கியோர்க்கு விருதுகள் வழங்கிச் சிறப்பு செய்தல்.
- ◆ செம்மொழித்தமிழ்க்கல்வியை இந்தியாவிலும் அயல்நாட்டிலும் மேம்படுத்துதல்.
- ◆ செவ்வியல் நூல்கள் சார்ந்த பழஞ்சுவடிகளையும் பதிப்புகளையும் ஆவணப்படுத்திப் பாதுகாத்தல்.
- ◆ தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்களில் பயின்றுவரும் மொழியாட்சியைப் புரிந்து கொள்ளுதல், விளக்குதல், நயம் பாராட்டுதல் ஆகிய திறன்களைக் கற்போர் அடைய உதவுதல் என்பதனை நோக்கமாகக் கொண்டு இணையவழிச் செம்மொழிக் கல்வித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுதல்.
- ◆ செவ்வியல் நூல்களுக்கான தரவகம் உருவாக்குதல், இலக்கண, இலக்கியக் கல்வி, இயற்கை மொழி ஆகியவற்றிற்குப் பயன்படும் மென்பொருள்களை உருவாக்குதல்
- ◆ செம்மொழித் தமிழ் தொடர்பான அனைத்துத் தகவல்களையும் வழங்கும் மையமாகச் செயல்படுதல்.

CHAPTER - 7

CENTRAL INSTITUTE OF CLASSICAL
TAMIL, CHENNAI

objectives.

- ◆ Assisting in the publication of research papers expressing the merits of Classical Tamil.
- ◆ Providing Scholarships to Doctoral and Postal-Doctoral candidates pursuing research on Classical Tamil.
- ◆ Presidential Awards to those who have made significant contributions to Classical Tamil.
- ◆ Promoting Classical Tamil Education in India and Abroad.
- ◆ Documenting and preserving Palm-leaf manuscripts and rare editions of classical Tamil texts.
- ◆ Developing an online Classical Tamil Education program aimed at helping the learners attaining the skills of understanding, elaborating and appreciating the language skills at ancient Tamil texts.
- ◆ Creating a database for 41 Tamil classics, software for Tamil grammar, literary education, and natural language.
- ◆ Acting as a hub for providing all information related to Classical Tamil.

வளரும்

நூலேணி

14

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன வெளியீடுகள்

நூலின் பெயர் : பாரதியார் வாழ்க்கைக் கொள்கைகள்
நூலாசிரியர் : ச.வே. சுப்பிரமணியன்
பதிப்பாண்டு : 1982
விலை : ரூபாய் 8/-
பக்கங்கள் : 170
வெளியீட்டு எண் : 53

நூலின் பெயர் : தமிழும் தமிழரும்
நூலாசிரியர் : ந. கடிகாசலம்
பதிப்பாண்டு : 1982
விலை : ரூபாய் 5/-
பக்கங்கள் : 116
வெளியீட்டு எண் : 54

நூலின் பெயர் : பிரபந்த தீபிகை
நூலாசிரியர் : ச.வே. சுப்பிரமணியன், அன்னிதாமசு
பதிப்பாண்டு : 1982
விலை : ரூபாய் 12/-
பக்கங்கள் : 241
வெளியீட்டு எண் : 55

நூலின் பெயர் : கண் மருத்துவம்
நூலாசிரியர் : வே. இரா. மாதவன் (பதி)
பதிப்பாண்டு : 1982
விலை : ரூபாய் 50/-
பக்கங்கள் : 996
வெளியீட்டு எண் : 56

தப்புமோ? மையல் தடுக்குந் தரமாமோ?
மண்ணிலுயிர்க் கெல்லாந் தலைவரென மானிடரே,
எண்ணிநின்றார் தம்மை; எனிலொருகால் ஊர்வகுத்தல்,
கோயில், அரசு, குடிவகுப்புப் போன்ற சில
வாயிலிலே, அந்த மனிதர் உயர்வெனலாம்.

தேன்சுரக்கப் பேசிஇந்து தேசத்தைத் தின்னுதற்கு
வான்சுரரை விட்டுவந்த பூசுரரும் வாழ்கின்றார்;
இந்த உளைச்சேற்றை ஏறாத ஆழத்தை
எந்தவிதம் நீங்கிநம் மைஎதிர்ப்பார்?

காணாமல் போகும் கழுதை இனம் !

எழுத்துலகில் தனக்கென தனி முத்திரை பதித்து இலக்கிய இதிகாச நெறிகாட்டும் எழுத்தாளர் திரு தேவதை பட்டின நாயக் அவர்கள் சென்ற ஞாயிறு இந்து இதழில் ஏப்ரல் 23, 2023 எழுதிய கட்டுரை அனைவரும் படித்து சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்று. கடந்த 30 ஆண்டுகளில் ஊருக்கெல்லாம் உழைத்து வந்த கழுதை இனத்தின் 90% இந்தியாவில் காணாமல் சென்று விட்டதாகத் தொடங்கி நமது கலாச்சாரத்தில் மக்கள் உடைகளின் தூய்மைக்காகப் பொதி சுமந்து பொறுமைக்கு இலக்கணமாய் விளங்கிய இந்த இனம், மெல்ல மெல்ல நாகரிக வளர்ச்சியில் நசிந்து போய் விட்டது. ஒரு காலத்தில் ஆண்டுதோறும் குஜராத் மத்தியப் பிரதேசம் பஞ்சாப் மற்றும் உத்தர பிரதேசத்திலும் கழுதைகளுக்கான கூடி நிற்கும் காட்சி தினங்கள் கொண்டாடப்பட்டதாக தெரிகிறது. இன்றும் எகிப்து, துருக்கி போன்ற நாடுகளில் கழுதைகள் பேரிச்சம்பழம் நிறைந்த மூட்டைகளைச் சுமந்த வண்டிகளை நம் குதிரைகள் போல் இழுத்துக் கொண்டு ஓடுவதைக் காணலாம். புதுக்கவிதையின் பிதாமகன் எனப் போற்றப்படும் திரு நா பிச்சமூர்த்தி அவர்கள் சுமைதாங்கி என்ற கவிதையில் கழுத்திருக்க, கண் பிதுங்க, நெற்றியில் வேர்வை முத்தாகி உருண்டோட வாயில் ஒப்பாக சந்தைக்குச் சுமையோடு செல்கின்றேன் என வயிற்றில் குழந்தையுடன் செல்லும் ஒரு கர்ப்பிணிப் பெண்ணைப் பற்றி எழுதுகையில் திருப்பமும் முடிவில்லா முட்டுதலும் சப்பாத்தி பழம் சமைத்த வெறுமையே வாழ்வாய் என்று சொல்லியிருப்பது ஒரு கழுதையைப் போன்ற வாழ்வினைப் பெற்ற பெண்ணின் அழகுரலாய் அழுதிருப்பார். இமயம் அவர்களின் சாகித்திய அகாடமி பரிசு பெற்ற கோவேரி கழுதைகள் என்று விளிப்பு நிலை மக்களைக் குறிக்கும் இடுகுறியாகவும் சலவைத் தொழிலாளர்கள் குடும்பம் ஒன்றின் தாய் பெண் குழந்தை இருவரும் படும் துயரையும் சுட்டிக்காட்டி இருப்பார். உப்பு நிலத்தில் செல்கையில் காலால் உதைத்து தினமும் பழக்கம் இந்த விலங்கு கழுதை எனக் காரணப் பெயர் பெற்றதாக கருதி கருதப்படுகிறது என அங்குள்ள பழங்கால இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. அவை வட இந்தியாவில் வறட்சியான நிலப்பரப்புகளில் ராஜஸ்தான் மால்வா மற்றும் டெக்கான் பகுதிகளில் அதிகம் காணப்பட்டன. தமிழ்நாட்டின் பல கிராமங்களில் வெகுவாகக் காணப்பட்ட இந்த கழுதை இனம் மிகவும் குறைந்து வருகின்றது கிபி 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த ஆப்பிரிக்க இனத்தவர் கழுதையினை இல்லங்களில் வளர்த்து வந்ததாகக் கண்டுள்ளனர். நாகரிகச் சுவடுகளில் வெளிப்படும் இந்த இனக்கூறுகள் மெதுவாக சிந்துவெளி நோக்கி நகர்ந்து இருக்கலாம் என சந்தேகிக்கின்றனர். தொல்லியலாளர்கள் 4000 ஆண்டுகள் பழமையான எம் டி 90 என்ற கல்வெட்டில் கழுதை போன்ற

விலங்கின் உருவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அது ஆபத்தான உருவமாகத் தெரிந்தாலும், மனிதர்களால் அடக்கப்பட்டு அவர்களின் இன குணங்களை இல்லத்தில் பயன்பெறும் வகை மாற்றப்பட்டு இருக்கலாம் எனவும் எண்ணுகின்றனர். கட்சுப் பகுதியின் அருகில் உள்ள தோல வீரா என்ற ஹரப்பா நாட்டுக் கற்களால் ஆன நகர அமைப்புகளில் இந்தக் கழுதை இனப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறு குதிரைகள் அரசர்களுக்கும் போர்வீரர்களுக்கும் பயன்பட்டதோ அவ்வாறு சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும் குயவர்களுக்கும் வேறு பல சுமை சார்ந்த தொழில்களுக்கும் இவை பயன்பட்டு வந்துள்ளன. புராணங்களில் ஜெபஸ்தா மற்றும் சீதளா போன்ற ஊழ்வினை மற்றும் ஊரை அழிக்கும் தொற்றுகள் சார்ந்த இறைவுகளுக்கும் கழுதையில் துணை இருப்பதாகப் பரவலாயிற்று. மணம் செய்யும் மாப்பிணைகள் வலம் வருவதற்கு குதிரைகள் உதவின; ஊர்ப்புழிக்கு உள்ளானவர்கள் கழுதையில் ஏற்றி இழுத்து வருவதை கிராம மக்கள் தண்டனைகள் ஆக்கினர். சங்க இலக்கியங்களில் நெய்தல் நில விலங்காகக் காட்டப்படும் கழுதைகள் நற்றிணை 278ஆவது பாடலிலும் அகநானூறு 120வது பாடலிலும் கழுதைகளைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. குஜராத்திற்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் இடையே இந்த விலங்குகள் எவ்வாறு பாலமாகி வந்துள்ளன பற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. கழுதைக் குரலைப் பற்றிய நகைச்சுவையான துணுக்குகள் குரல் வளம் இல்லாத பாடகர்களுக்குச் சொல்வது இன்றளவும் இருப்பது. அதர்வண வேதத்தில் இந்திரன், அக்னி தேவர்கள் கழுதையை வைத்து தங்கள் தேரினை இழுத்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இராவணன் 10 தலைகளுடன் ஒரு கழுதை தலை இருப்பது போல் காட்டி இருப்பதும், அவன் உயிர் அந்த தலையில் இருப்பது போன்றும் இருப்பது திபெத்திய கதை போன்றது. விக்கிரமாதித்த மன்னனின் தாய் கழுதை என்றும் கதைகள் புராண காலங்களில் சொல்லப்பட்டன. இன்றைய காலங்களில் பெரியவர்கள் 'போடா கழுதை' எனத் திட்டுவதும் குறைந்துவிட்டது. வரும் சமுதாயத்திற்குக் குருவியைப் போல் கழுதையினமும் குறைவது கண்கூடாகத் தெரிகிறது. பொதி சுமக்கும் இயந்திரங்களும், துவைத்த துணிகளை சுருக்கம் நீக்கும் கருவிகளும் கழுதைக் கலாச்சாரத்தை மாற்றிவிட்டன. வாசுதேவர் கம்சனிடமிருந்து கண்ணனைக் காக்கத் தூக்கிச் செல்கையில் கழுதை உதவி செய்ததாகவும் புராணக்கதை கூறுவது உண்டு. மனிதர்களுடன் ஒட்டி உறவாடி வந்த விலங்குகளும் கலாச்சாரத்துடன் பல முழுதும் அழிந்து விடாமல் ஆதரிப்பது மனித இனத்தின் கடமை அன்றோ.

**கத்துகடல் பாடும் முத்து நகரத்தில் சித்தம் இனிக்கும்
செந்தமிழ்த் திருவிழா!**

நாவலரும் பாவலரும் நயந்தேத்தும் நயனுடையார்,
பொன்னை விடப் பொலிவுடையார், பொதியம்போல்
வலிவுடையார், புத்துலகச் சிற்பி புரட்சிக்கவிஞரின்
புகழ்போற்றிப் பரவிய பூரிப்புப் பெருவிழா!

பாவாண்ட பாவேந்தர் பன்முகமும் பளிச்சிடவே,
நாவாண்ட நல்லறிஞர்நல் விருந்து படைத்த

நற்றமிழ்க் கலைவிழா!

பொங்குமலர்க் கமலத்தின் புதுமதுவோ வேறெதுவோ
எனமயங்கும் கங்குகரையற்ற கவிதைகளின் மூலவரை—
முப்பொறியும் இனிக்க முத்தமிழால் முத்தமிட்ட முக்கனிச்
சுவை விழா!

‘தமிழ்க் கவிஞர்கள் திருநாள்’ என்று தமிழ்நாட்டரசு
உச்சிமேல் வைத்து மெச்சிப் பாராட்டும் தன்மானத் தமிழ்
விழா!

‘பூங்காவில் புகுந்துவரும் தென்றல் அல்ல நாங்கள்;
புயலென்று புரிந்திடுவீர்’ என்று பூவுலகை அதிர்வித்துப்
புதுமை படைக்கின்ற பெண்ணுலகைப் பெருமைசெய்யும்
வண்ணம், 29.04.2023 சனிக்கிழமையன்று பாவேந்தர்
பிறந்தநாள் விழா தூத்துக்குடி ஏபிசி மகாலட்சுமி மகளிர்
கலைக் கல்லூரியில் மாண்பு மலர்ந்தது.

முற்பகல் ‘பத்மஸ்ரீ’ கலைமாமணி டாக்டர் சீர்காழி
கோ.சிவதிம்பரம் குழுவினரின் தேனரங்கம் நிகழ்ச்சி,
புதியதோர் உலகம் செய்வோம் என்று பாவேந்தர் பாடலில்
தொடங்கி நடைபெற்றது.

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துக்குப் பின் விருந்தினர்கள் தமிழ்
வளர்ச்சித் துறை இயக்குநர் முனைவர் ந. ஓளவை அருள்
அவர்களால் சிறப்பிக்கப்பட்டார்கள்.

இதனைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற தொடக்க விழாவில்
தமிழ் வளர்ச்சி உதவி இயக்குநர் (திருவாகம்) திருமதி
பாரதி அவர்கள் வரவேற்புரை ஆற்றினார்.
வரவேற்புரையைத் தொடர்ந்து தூத்துக்குடி மாவட்ட
வருவாய் அலுவலர் திரு. ச. அஜய் சீனிவாசன்
தலைமையுரை ஆற்றினார். விழாவின் நோக்கவுரை
வழங்கிய தமிழ் வளர்ச்சித் துறை இயக்குநர்

அவர்கள் பேசும்போது பாவேந்தரின் சொல்திறம், தமிழ்
வளம், பொதுநலம் இவற்றையெல்லாம் தமிழ்நாடெங்கும்
கொண்டு செல்வதே இதுபோன்ற விழாக்களின் நோக்கம்
என்றார். அதனைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாடு இயல், இசை,
நாடக மன்ற உறுப்பினர் – செயலாளர் திருமதி விஜயா
தாயன்பன் அவர்கள் உரையோடும், பாடலோடும் கூடிய
வாழ்த்துரை அரங்கை மகிழவைத்தது.

பிற்பகல் “புதுவையில் புறப்பட்ட புதியதோர் தீப்பிழம்பு”
எனும் தலைப்பில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கத்தில் தமிழ்நாடு
முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்கள் சங்கத்தின்
மாவட்டச் செயலாளர் திரு.பே.சங்கரலிங்கம் அவர்கள்
தலைமை உரையாற்றினார், “புதுவை போற்றும் இளசை”
எனும் தலைப்பில் சோழ மண்டலத் தமிழ் இலக்கியக்
கூட்டமைப்பு பொதுச் செயலாளர் திரு.க.சிவகுருநாதன்
அவர்களும், “தமிழியக்கம்” எனும் தலைப்பில் கலைப்
பண்பாட்டுத் துறை மேனாள் இணை இயக்குநர் முனைவர்.
இரா. குணசேகரன் அவர்களும், “புரட்சிக்கவியின்
புரட்சிக்கவி” எனும் தலைப்பில் வ.உ.சி கல்லூரி உதவிப்
பேராசிரியர் முனைவர் சி.ஜாக்சன் அவர்களும், பாவேந்தர்
ஓர் இசை ஞானி எனும் தலைப்பில் முனைவர் ஆ.
சந்திரபுஷ்பம் உரையாற்றினார். இதனைத் தொடர்ந்து
திரைப்படப் பாடலாசிரியர் கவிஞர் நெல்லை ஜெயந்தா
அவர்கள் தலைமையில் “பாவேந்தர் பார்வையில்” எனும்
தலைப்பில் கவியரங்கம் நடைபெற்றது. “அன்னை மொழி
நேசி” எனும் தலைப்பில் கவிஞர் கங்கை மணிமாறன்
அவர்களும், “ஆசையாய்க் காதலி” எனும் தலைப்பில்
சேரன்மாதேவி தமிழ்ப் பேரவைத் துணைத் தலைவர்
கவிஞர் சேரை.ப.பாலகிருஷ்ணன் அவர்களும், “இல்லறம்
பேணு” எனும் தலைப்பில் தூத்துக்குடி ஏ.பி.சி மகாலட்சுமி
மகளிர் கல்லூரி தமிழ்த் துறைத் தலைவர் முனைவர்
க.சுப்புலட்சுமி அவர்களும், “ஈட்டிப்போல்செல்” எனும்
தலைப்பில் கவிஞர் தஞ்சை இனியன் அவர்களும்
கவிப்பாடினார்கள்.

திருவாரூர் மாவட்ட தமிழ் வளர்ச்சி உதவி இயக்குநர்
திருமதி செ.கனகலட்சுமி நன்றியுரை ஆற்றினார்,
ஊடகவியாளர் மு.செண்பககாசி நிகழ்ச்சிகளை தொகுத்து
வழங்கினார்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் சட்டமன்றப் பேரவையில் ஆற்றிய உரை!

மாண்புமிகு தமிழ் வளர்ச்சித் துறை அமைச்சர் திரு. தங்கம் தென்னரசு அவர்கள் 06.04.2023 அன்று சட்டமன்றப் பேரவையில் ஆற்றிய உரையின் தொடர்ச்சி

சிற்றிலக்கியக் காலம் !

சிற்றிலக்கியக் காலத்திற்கு வாருங்கள், திருக்குற்றால குறவஞ்சியை எடுத்துக்கொள்.

வானரங்கள் கணிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சும்
மந்திசிந்தும் கணிகளுக்கு வான் கவிகள் கெஞ்சும்
கானவர்கள் விழிஎறிந்து வானவரை அழைப்பர்
கமன சித்தர் வந்து வந்து காயசித்தி வினைப்பர்
தேன் அருவித் திரைஎழும்பி வானின்வழி ஒழுகும்
செங்கதிரோன் பரிக்காலும் தேர்க்காலும் வழுகும்
கூனல்இளம் பிறைமுடித்த வேணி அங்கைகாரர்
குற்றாலத் திரிகூடமலை எங்கள் மலையே

என்று சொல்கின்றபோது அந்தப் பாடலுக்கான அர்த்தத்தை நான் உங்களுக்கு சொல்ல வேண்டியதில்லை.

காலம் மாறுகிறது. ஆனால், தமிழில் உங்களுக்கு அந்தச் ' சொல்லும், பொருளும் ' மாறாமல் இருக்கின்றது. தொடர்ச்சியாக 20 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு வந்தால், பாரதி வருகிறான். 'தாயின் மணிக்கொடி பாரீர்' என்று சொல்கின்றபோது அதற்கு நாம் விளக்கம் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

'கொலை வாளினை எடுடா மிகு

கொடியோர் செயல் அறவே

குகைவாழ் ஒரு புலியே உயர்

குணமேவிய தமிழா !

என்று பாவேந்தர் சொன்னார். அதற்கும் விளக்கம் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

அண்ணா எழுதினார், 'தாழ்ந்த தமிழகமே' என்று சொன்னார். நேரு அவர்களை பற்றிச் சொல்கிறபோது, 'அவர் கட்டி முடிக்கப்பட்ட கோபுரம், நான் கொட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய செங்கல்' என்று

அவருடைய காலத்திலே அவர் சொன்னார். ஆக, தமிழ்வரிசையாக வருகிறபோது அந்த தமிழின் வரிசையில் தவிர்க்க முடியாத ஓர் ஆளுமை, இந்திய துணைக் கண்டத்தில் மட்டுமல்ல. உலகத்திலேயே நம்முடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள், மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அவருடைய எழுத்துக்கள். மனோகராவில் அவர் எழுதியதைப் பார்த்து விட்டு, பேராசிரியர் கல்கி அவர்கள். காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் இருந்தவர், இன்னும் சொல்லவேண்டுமென்றால் கடுமையாக எதிர்த்தவர். அவர் சொன்னார். 'தமிழை இவ்வளவு வன்மையாக யாராலும் கையாள முடியுமா என்று நான் உண்மையிலேயே அதிசயத்துப் போனேன்' என்று சொன்ன எழுத்துக்கள், கலைஞர் அவர்களுடைய எழுத்துகள். மனோகராவில் ஓரிடத்தில் அவர் எழுதியிருப்பார். புருஷோத்தமர் கேட்பார்.

"மனோகரா என்னுடைய கட்டளையை தெரிந்து கொண்டாயா?" என்று. கட்டளையா தந்தையே அது? கரை காண முடியாத ஆசை " உன்னை எதற்காக அழைத்து வரச் செய்திருக்கிறேன் தெரியுமா ? திருத்திக்கொள்ளுங்கள். அழைத்து வரச் செய்யவில்லை. இழுத்து வரச் செய்திருக்கிறீர்கள். பொன்னும், மணியும், மின்னும் வைரமும்பூட்டி மகிழ்ந்து கண்ணே முத்தே தமிழ்ப் பண்ணை என்றெல்லாம் குலவி கொஞ்சி நத்தத்தால் ஆன கட்டிலிலே, சந்தனத் தொட்டிலிலே, வீரனே, என் விழி நிறைந்தவனே, வீரர் வழி வந்தவனே என்று யாரை சீராட்டி, பாராட்டி மகிழ்ந்தீர்களோ, அவனை. அந்த மனோகரனை சங்கிலியால் பிணைத்து சபை நடுவே நிறுத்தி சந்தோஷம் கொண்டாட நினைக்கக் கூடிய உங்கள் தணியாத ஆசைக்கு பெயர் கட்டளையா தந்தையே?" என்று கேட்டு கலைஞர் அவர்கள் எழுதியிருப்பார்கள்,

இன்றைக்கும் அவை வைர வரிகளாக இருக்கின்றன.

பெருகும்

தேன்துளி — 1

குப்பை மாநகரம் என்று மும்பையை கூறுவார்கள்.

தப்பு மாநகரம் என்று கொல்கொட்டாவை கூறுவார்கள்.

பக்தி மாநகரம் என்று திருமலையைக் கூறுவார்கள்.

சக்தி மாநகரம் என்று மதுரையைக் கூறுவார்கள்.

இலக்கிய மாநகரம் என்றால் டப்ளின் ஐ கூறுவார்கள். இங்கே பிறக்கும் போதே எழுதக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

கற்றப்பின் நிற்க என்று சொன்னார் என்பதற்காக திருவள்ளுவரைக்கூட நிற்க வைத்திருக்கிறோம்!

பிடித்தால் ஒரு பிடிக்குள் அகப்படாத அயர்லாந்து, அந்நாட்டு அறிஞர்களோ தம் எழுத்தால் உலகையே பிடித்து வைத்திருக்கிறார்கள்...

தேன்துளி — 2

மின்சாரம் பெருகுவதால் குவியும் கழிவுகள், பாழாகும் ஆறுகள், வீசுகிற காற்று கூட அருகிலுள்ள தொழில் சாலைகளின் வெடிமருந்து புகையினால் சீரழிதல். ஓடுகிற உந்துகள் உதிர்க்கின்ற கரி வளிகளால் வானமே கிழிந்து விடுகிற வாய்ப்பு ஏற்படுதல். பயிர்கள் சீர் கெடுதல் இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் இப்போது கலைக்களஞ்சியம் வந்துள்ளது. சுற்றுச்சூழல் மாசுபடாத நிலையே இப்போதில்லை.

ஆளுக்கு ஒரு மரம், நாளைக்கு ஒரு முறை நடுகிற திட்டம் வளருமானால் பசுமை எங்கும் படரும். தெருச் சாலைகளில் கூட மரங்கள் அடர்ந்த சாலைகளைத்தான் நிழற்சாலை(Avenue) என்பார்கள்.

இயற்கையைப் பரிவோடு உயர்த்தி வாழும் வாழ்வு தான் செம்மாந்த வாழ்வு.

இமயவரம்பனான நெடுஞ்சேரலாதன் இமயத்துக்குச் சென்றிருந்த காலையில், நாட்டின் ஆட்சி முறையில் மக்கள் எய்திய நலந் தீங்குகளை நேரிற் கண்டறியும் கருத்தால், அவன் நாட்டின் பல பகுதி கட்டும் செல்ல வேண்டியவனானான். காடு கொன்று நாடாக்குதலும், குடிபுறந்தருவோரும் பகடு புறந்தரு வோருமாகிய நாட்டு மக்கட்கு வேண்டும் நலங்களைப் புரிதலும், அந் நாளைய வேந்தன் பணியாதலின், அதுபற்றி அவன் அடிக்கடி தெற்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள நாடுகட்குச் சென்று வந்தான்.

இஃது இவ்வாறிருக்க கொண்கான நாட்டுக் கடற்கரையில் தீவுகள் பல இருந்தன. அவற்றுள் கடம்பர் என்பார் வாழ்ந்து வந்தனர்; அத் தீவுகளுள் கூபகத் தீவு என்பது ஏனைய பலவற்றினும் சிறிது பெரிது. அக் கடம்பர்கள் அதனைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டு தெற்கிலுள்ள தீவுகள் பலவற்றிலும் பரவி வாழ்ந்து வந்தனர். இன்றைய வட கன்னடம் மாவட்டத்தைச் சேர இருக்கும் கோவா என்னும் தீவு அந் நாளில் கூவகத் தீவம் என்ற பெயர் பெற்று நிலவியது; தெற்கில் தென் கன்னட மாவட்டத்தைச் சேர்ந்திருக்கும் கடம்பத் தீவு (Kaamat Island) கடம்பர் கட்கு முதல் இடமாகும்.

கடம்ப மரத்தைக் காவல் மரமாகப் பேணி வந்தமையின் அவர்கள் கடம்பர்கள் என வழங்கப்பட்டனர். கடலில் கலஞ் செலுத்துவதும் மீன்பிடிப்பதும் அவர்கள் மேற் கொண்டிருந்த தொழில். கடம்ப வேந்தர் சிலருடைய செப்பேடுகளில் மீன்கள் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதும், கோவாத் தீவில் பழங்கோவா என்ற பகுதியிற் காணப்படும் வீரக்கல் ஒன்றில் கடற்படை யொன்று நாவாய் ஏறிப் போருடற்றும் ஓர் இனிய காட்சி பொறிக்கப்பட்டிருப்பதும் அவர்களுடைய பண்டை நாளைத் தொழில் வகையை நன்கு தெரிவிக்கின்றன.

சங்க காலத்தேயே தோற்றமளிக்கும் இக் கடம்பர்கள் இடைக்காலத்தில் கொண்கானம், கருநாடகம், கலிங்கம் என்ற இந்த நாடுகளில் அரசு நிலையிட்டு

வாழ்ந்து, கி.பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டின் இடையில் பெருவிளக்கம் பெற்றுத் திகழ்ந்த விசயநகர வேந்தரது ஆட்சியில் மறைந்தொழிந்தனர். இவர்களுடைய கல்வெட்டுக்களும், செப்பேடுகளும் வட கன்னடம், தென் கன்னடம், குடகு, மைசூர், ஆந்திர நாடு என்ற பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன.

கடம்பர்கள் கடம்ப மரத்தைக் காவல்மரமாக ஒம்பிக் கடலகத்தே வாழ்ந்தனர் எனச் சங்க இலக்கியங்கள் குறித்துக் காட்டவும், இக் கடம்பர்களுடைய இடைக்காலச் செப்பேடுகளும் பிறவும் பெளராணிக முறையில் அவர்கட்குத் தொன்மை கூறுகின்றன. பம்பாய் மாகாணத்துப் பெல்காம் பகுதியிற் கிடைத்துள்ள கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டுச் செப்டேடொன்று, வேதியர் குலத்தில் அரிதிபுத்திர கோத்திரத்தில் பிறந்த இருபுகள் மூவருள் மாணவியர் என்பார் ஒருவரெனவும், அவர், “ வேதாத்தியயனமும் சாதுர்மாஸ்ய ஹோமங்களும் யாகங்களும் ” செய்து வந்தார் எனவும், அவரது மனையில் கடம்பமரம் ஒன்று – வளர்ந்திருத்தது எனவும், அதனைப் பேணிப் புறந்தந்து வந்த சிறப்பால் அவர் வழிவந்தோர் கடம்பர் எனப்படுவாராயினர் எனவும் கூறுகிறது, ஒருகால் சிவபெருமான் திரிபுரமெரித்துப்போந்து தமது நெற்றி வியர்வையை வழித்து ஒரு கடம்ப மரத்தின் அடியில் சிந்தினர் என்றும், அத்துளிகளிலிருந்து திரிலோசக் கடம்பன் என்பான் தோன்றினான் என்றும் சில கல்வெட்டுகள் செப்புகின்றன; நந்த வேந்தருள் ஒருவன் மகப்பேறின்றிக் கயிலை மலையில் தவஞ்செய்தான் எனவும், அப்போது வானவர்கள் அவன் கையில் கடம்ப மலர்களைச் சொரிந்து வாழ்த்தினர் எனவும், வானில் வானொலி தோன்றி அதற்கு மக்கள் இருவர் தோன்றுவர் என்றதாக, அவ்வாறு தோன்றிய இருவர் வழிவந்தோர் கடம்பராயினர் எனவும் வேறுசில விளம்புகின்றன.

வளரும் . . .

ஆங்கிலம் அரும்பிய அரசும் - வாழ்வும்... !

வழக்கியல் வல்லுநர் செந்தமிழ்த்திலகம் திரு. செல்லத்தம்பி

சிறீக்கந்தராசா, இலண்டன் மாநகரம்

115

வாழிய, மஞ்ஞை, பிஞ்ஞை, கள், பள்ளம், கழகம், கூழ் என்ற தமிழ்ச் சொற்களை இன்றுங்கூட ஆங்கிலேயர் உச்சரிக்க முடியாமலும் எழுத்துக்கூட்ட முடியாமலும் அந்தரப்படுவது நாம் அறிந்த ஒன்று.

எடுத்துக்காட்டாக, பொருளற்ற இந்தச் சொல்லைப் (Nonsense word) பாருங்கள்; இன்று நடைமுறையிலுள்ள உச்சரிப்பு வழி காட்டியின்படி (Key to pronunciation) fu:p என்று உச்சரிக்கப் படவேண்டிய ஒரு சொல்லை, ஆங்கிலத்தில் எப்படி எழுதுவோம் ?; foop என்று எழுதுவோமா ?; அல்லது foup என்று எழுதுவோமா ?; அல்லது fupe என்று எழுதுவோமா ? மேலே காட்டிய மூன்று விதமாகவும் எழுதலாம். ஆகவே, பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில், குறிப்பிட்ட ஒரு சொல்லின் ஒலியைப் பெறுவதற்கு, மூன்று விதமாகவும் எழுதினார்கள் என்பதுதான் உண்மை.

கீழ்க்காணும் எடுத்துக்காட்டுகளைப் பாருங்கள். :-

Moon என்பதை Moon என்றும், Moun என்றும், Mone என்றும் எழுதினார்கள்.

Name என்பதை Naam என்றும், Naym என்றும், Name என்றும் எழுதினார்கள்.

Queen என்பதை Quean என்றும், Quene என்றும், Queen என்றும் எழுதினார்கள்.

எழுத்தை இரட்டித்து எழுதுவதுதான் சரியா? அல்லது இரண்டு எழுத்துக்களைச் சேர்த்து எழுதுவதுதான் சரியா? அல்லது ஒலியற்ற "ஐ இறுதியில் சேர்ப்பதா? மேற்படி மூன்று முறைகளில் எந்த முறையைத் தேர்ந்தெடுப்பது? ஒரே குழப்பம்.

படியெடுப்போரும் எழுத்தர்களும் குழம்பினார்கள். ஒருசிலர் மேற்படி மூன்று முறைகளில் இரண்டு முறைகளை வசதிக்கேற்றபடி பின்பற்றினார்கள். அகராதி என்ற ஒன்று பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் இல்லை. ஆகவே படியெடுப்போருக்கு வழி காட்டியோ முன்னுதாரணமோ இல்லாது போயிற்று. குழப்பத்திற்கு, அகராதி இன்மையும் காரணமாயிற்று.

ஆயினும் Old English என்பது Middle English ஆக மாற்றம் பெறத் தொடங்கியதும், ஆங்கில உச்சரிப்பு முறையில் மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது. ஒரு சொல்லில் உள்ள உயிர் எழுத்துக்கு நெடில்ஒலி கொடுக்க வேண்டும் என்பதைக்காட்டிச், சொல்லின் ஈற்றில் "e" என்ற எழுத்தைச் சேர்க்கின்ற பழக்கம் பெருவழக்காக வரத் தொடங்கியது. சம்பந்தப்பட்ட சொல்லில் "a" அல்லது "i" உயிராக அமைகின்ற இடத்தில், மவுனமான "e" இனை ஈற்றில் சேர்ப்பதன் மூலம், அந்த உயிர்கள் நீட்டி

ஒலிக்கப்படல் வேண்டும் என்பதற்கான எடுத்துக்காட்டுகளைக் கீழே காணலாம்:-

Name; Tale; Gate; Safe; Page; Base; Side; Wife; Like; Mike; Time; and Mice. சம்பந்தப்பட்ட சொல்லில் வருகின்ற உயிர் எழுத்து எந்த உயிரெழுத்தானாலும் அந்த உயிர் நீட்டி ஒலிக்கப்படவேண்டும் என்பதைக் காட்டிச் சொல்லின் இறுதியில் மவுனமான e இடப்பட்டது என்பதைப் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள் பறை சாற்றும். :-

1. These 2. There 3. Scene 4. Swede 5. Glebe 6. Rode 7. Hole 8. Home 9. Nose 10. Rude 11. Lute 12. Duke 13. Rule 14. June

ஆனால் ஒன்றை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அதாவது மவுனமான "e" ஐச் சேர்க்கின்ற அந்த யுக்தி (Strategy), நீட்டம் வேண்டிய எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களுக்கும் உதவியது என்றும் சொல்லிவிடமுடியாது. ஏனென்றால் சொல்லின் ஈற்றெழுத்து மெய்யெழுத்தாக இருக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களில், அந்த யுக்தி உதவமுடியவில்லை.

நோமண்டி நாட்டிலிருந்து வந்த படியெழுதுவோர், வேறொரு யுக்தியைப் பயன்படுத்தினார்கள் என்று தெரிகிறது. அதாவது மவுனமான "e" ஐச் சொல்லின் ஈற்றில் எழுதி, நீட்டியொலிக்கப் படவேண்டும் என்பதைக் காட்டுவதற்குப் பதிலாக, சம்பந்தப்பட்ட உயிரெழுத்தை இரட்டித்து எழுதுவதன் மூலம், அந்த உயிர் நீட்டியொலிக்கப்படவேண்டும் என்பதை உணர்த்தினார்கள். பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள், உயிரிரட்டித்தல் (doubling) என்ற உத்தியின் விளைவாக உருப்பெற்று நிலைத்துவிட்ட சொற்கள் என்று கூறலாம்:-

1. Tree 2. Queen 3. Seek 4. Thee 5. Sleep 6. Seed 7. Sweet 8. Meek 9. See 10. Fee

பழைய ஆங்கிலப் படியெழுதுநர்கள் (Scribes) உயிர் எழுத்தை இரட்டிக்கின்ற உத்தியை விரும்பவில்லை என்பது வரலாறு சொல்கின்ற உண்மை. நடுநிலை ஆங்கிலக் காலத்தில் வாழ்ந்த நோமண்டிப் படியெழுதுநர்கள், உயிரெழுத்தை இரட்டித்துச் சம்பந்தப்பட்ட எழுத்துக்கு நெட்டொலி காட்டினார்கள் என்றாலும், அவர்கள் எல்லா உயிரெழுத்துக்கும் அந்த உத்தியைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. எடுத்துக்காட்டாகச் சம்பந்தப்பட்ட சொல்லில், "i" அல்லது "u" வந்தவிடத்து, அந்த உத்தியைப் பயன்படுத்துவதை அவர்கள் தவிர்த்தார்கள். இந்த உத்திகளும் ஓரளவுக்குத்தான் உதவின. ஆகவே வேறு சில உத்திகளும் பரீட்சித்துப் பார்க்கப்பட்டன.

4. பகுத்துணர்வும் மாதரும் . . .

இப்படிப்பட்ட சிறுயிர்களின் வாழ்க்கையையும், உணவுக்கும் உடுப்புக்கும் இருப்பிடத்திற்கும் அல்லும் பகலுமாய்ப் பாடுபட்டு, மனைவியாற் கணவனுங் கணவனால் மனைவுயுங் பெற்றோராற் பிள்ளைகளும் பிள்ளைகளாற் பெற்றோர்களும், ஒரு குடும்பத்தாரால் அவர்களின் சுற்றத்தாரும். ஒரு சுற்றத்தாரால் அவர்களின் குடும்பத்தாரும், ஓர் ஊராரால் அவர்தம் அரசரும், ஓர் அரசரால் அவர்தம் ஊராரும் ஆக எல்லாருமாய்ப் பலவகைத் துன்பங்களுக்கு ஆளாகி நோயிலுங் கவலையிலும் இடையறாது உழன்று வருந்திவரும் மக்களாகிய நமது வாழ்க்கையையும் வைத்து ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நமது துன்பவாழ்க்கையை விடச் சிறுயிர்களின் இன்பவாழ்க்கை எத்தனையோ நம்போன்ற மக்களைத் தெய்வமாக வணங்கியுந் தம்மையே தாம் பெரியராக நினைந்தும் வாழ்நாள் முதிராமுன்னரே கவலையாலும் நோயாலும் கூற்றுவன் வாய்ப்பட்டு மடியும் நம் மக்கட்பிறவியை விட, இறைவனது பாதுகாப்பில் அடங்கிக் கவலையின்றி உயிர்வாழும் விலங்கினங்களின் வாழ்க்கை சிறந்தாயிருக்கின்றதன்றோ?

அங்ஙனம் இருக்க, உண்ணல் உடுத்தல் உறங்கல் இன்புறுதல் என்னும் இவைகளாலேயே மக்கள் வாழ்க்கையானது சிறந்ததாக விருக்கின்றதென நினைப்போமாயின், அஃது எவ்வளவு பேதைமையாகக் காணப்படுகின்றது!

அப்படியானால், எல்லாப் பிறவிகளையும் விட மக்கட்பிறவியே சிறந்ததென்று அறிவுடையோர்களும் அவர் செய்து வைத்த நூல்களுக்குச் சொல்வது ஏன்? என்றால், எந்தவகையில் மக்கட்பிறவியானது மற்றச் சிறுயிர்களின் பிறவியைவிட அங்களுக்குச் சிறந்தாயிருக்கின்றது என்பதை நாம் நன்கு ஆராய்ந்துபார்த்துத் தெளிதல் வேண்டும் மக்களாக நாம் பகுத்தறிவு உடைவர்களாயிருக்க, மற்றச் சிறுயிர்களோ அத்தகைய பகுத்துணர்வு உடையவையாகக் காணப்படவில்லை.

அதனாலேதான் நமது பிறவியானது மற்ற விலங்கின் பிறப்பைவிடச் சிறந்ததாகுமென்று அறிகின்றோம். விலங்குகளுக்கு இது நல்லது, இது தீயது என்று பகுத்துணர்ந்தல் இயலாது. அவை வழக்கமாய்த்

தின்னுந் தீனியையே உட்கொள்ளும்; பெரும் புதர்களிலும் மலைக்குகைகளிலும் மரநிழல்களிலுங் கிடந்தபடியே நாளைக் கழிக்கும்; இவற்றிற்குமேல் அவைகள் ஒன்றையும் அறியமாட்டா; மேன்மேல் இன்பத்தைப் பெருக்கும் வழிவகைகளும் அவை தெரிந்துகொள்ளல் முடியாது; பிற உயிர்களுக்கு நன்மையாவது இது, தீமையாவது இது என்றும் அவை அறிவதில்லை;

இந்த உலகத்தில் நாம் ஏன் நிலையாயிருப்பதில்லை? சிறிதுகாலத்தில் இந்த உடம்பு அழிந்துபோக உயிர் எங்கே போகின்றது? இந்த உடம்பின் உறவால்வந்த பெற்றோரும் மனைவி மக்களும் உடன் பிறந்தாரும் நேசரும் சுற்றத்தாரும் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கவும் இந்த உயிர் திடீரென்று இவர்கள் எல்லாரையும் விட்டு எங்கே போகின்றது? அப்படிப்போகும் உயிரை இவர்கள் ஒருவருந் தடுக்கமாட்டார்களாய் அலறி வீழ்ந்து அழுவதேன்? எவராலுந் தடுக்கமுடியாத இந்தப் பிறப்பு இறப்புகளை வகுத்தவன் யார்? இவற்றை வகுத்தவனது நோக்கம் யாது? பெருந்துன்பத்திற்கு இடமான இப் பிறப்பு இறப்புகளை நீக்கும் வழியாது? என்று இங்ஙனமெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்க்கக் கூடிய உணர்ச்சியும், அவ்வுணர்ச்சியால் அடையத்தக்க பெரும் பயனும் விலங்குகளுக்குச் சிறிதும் இல்லை.

மக்களாகிய நாமோ இவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்துபார்த்து, அவ்வாராய்ச்சியால் வரும் பயனை அடையத்தக்க உயர்ந்த நிலையில் இருக்கின்றோம், கிடைத்தற்கு அரிய இவ் வுயர்ந்த நிலையில் இருந்தும், இவ் வுண்மைகளை ஆராய்ந்து காலங்கழித்து, வகைவகையான உடைகளை உடுப்பதும், பளபளப்பான நகைகளைப் பூண்பதும், மினுமினுப்பான வண்டிகளிற செல்வதும், நாளுக்குநாள் வளரும் புதுமைகளைக் காண்பதும், மேலுக்குமேல் எழும் பாட்டுகளைக் கேட்பதும், ஒன்றுக்குமேல் ஒன்று உயர்ந்த மணப்பண்டங்களை மோப்பதுங் கற்கக்கற்க இனிக்குங் கதைகளைக் கற்பதும் ஆகிய இவைகளே மக்கட்பிறவியினால் அடையத்தக்க பெரும்பயன்கள் என்று நம்மவர் நினைப்பார்களாயின், ஐயோ! அவர்கள் விலங்கினங்களிலுங் கடைப்பட்டவர்கள் ஆவார்கள் அல்லரோ?

வளரும்

திருவாசகமணி கே.எம்.பாலசுப்பிரமணியன்

The Maharajah is too zealous a worshipper of his mother tongue to brook a rival by her throne. Half in jest and half in earnest he once remarked to me that Tamil is a barbarous tongue, not as grand as his Telugu. I respectfully retorted that I would not return the compliment though I could.

Never has a Zamindar professed greater sympathy and practised greater charity than this saint of Pithapuram. Unlike many of his aristocratic race, he means what he says and says what he means.

Playing to the gallery is neither his practice nor his pastime. There is not a charity in these parts of the Country but hath a penny at least of the Pithapuram House. From the beggar to the Birla Fund every man and each institution has benefited by his donations to a greater or a lesser degree. If ever he has erred, it must be on the side of extravagant charity. Pithapuram is the Nuffield of the Madras Presidency.

The charities of Pithapuram are vast and his endowments varied. The Maharajah is a benefactor of modern education. Notwithstanding his Telugu complex, his capacious heart has space and strength enough to entertain any nationality. He loves the Europeans and Englishmen and admires their literature and culture. The Maharajah's College at Coconada, endowed and conducted by his Family is an eloquent monument of their interest in education. Free - boarding and lodging and free scholarships have helped not a few to light the lamps of their souls and lighten the burden of their life.

Take again the Widow's Home at Pithapuram. The woes of widowhood and the worries of their wasteful life are considerably mitigated and wherever possible obviated by this useful Institution. Young and helpless widows are enabled by this means either to live and die unassailed by hunger and free from want or to start afresh and set up healthy homes. The Orphanage fulfils a still great-

er need. Hundreds of young people who find themselves adrift in the fathomless waters of life for no fault of theirs, find their princely patron in Pithapuram.

He plays the good Samaritan to the helpless wayfarers in life. Was ever in history money so well spent and to much greater ends ? Look at this picture of dedication of self to service and that picture of abdication of duty by others !

Pithapuram Estate is one of the biggest Zamindaris in the land. Its yield is enormous. Yet Pithapuram Estate is the most beneficent too; Pithapuram tenants passionately love their master. In comparison with the rents exacted in the sister Zamindaris, the rents prevailing at Pithapuram are tolerably low and far from oppressive. This significant fact was borne testimony to by no less a person than Professor Ranga, the avowed enemy of the Zamindaris and the ardent advocate of the ryots.

How many are the estates I wonder that could boast of a similar certificate ! Even the wages of his Estate staff and servants are comparatively higher than in the other estates. In commemoration of the happy occasion of his eldest son's marriage, the wages of his servants were raised by the Maharajah on which account alone thirty thousand a year are spent in excess. A splendid example and a high standard for his selfish conferrers indeed !

The sympathies of Pithapuram are not merely parochial nor confined to one community. The radius of his sympathy and range of his charities are proverbial and broad. He has the softest corner in his heart for the under - dog and the oppressed. The depressed classes are his special ward and their welfare his supreme concern. He is never happier than in their company, never so pleased as when he helps them.

To Continue....

அகநானூறு — 25

பருவங்கண்டு அழிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

பாலை

ஒல்லையூர் தந்த பூதப் பாண்டியன்

"நெடுங் கரைக் கான்யாற்றுக் கடும் புனல் சாஅய்,
அவிர் அறல் கொண்ட விரவு மணல் அகன் துறைத்
தண் கயம் நண்ணிய பொழில்தொறும், காஞ்சிப்
பைந் தாது அணிந்த போது மலி எக்கர்,
வதுவை நாற்றம் புதுவது கஞல,
மா நனை கொழுதிய மணி நிற இருங் குயில்
படு நா விளி யால் நடுநின்று, அல்கலும்
உரைப்ப போல, ஊழ் கொள்பு கூவ,
இனச் சிதர் உகுத்த இலவத்து ஆங்கண்,
சினைப் பூங் கோங்கின் நுண் தாது பகர்நர்
பவளச் செப்பில் பொன் சொரிந்தன்ன,
இகழுநர் இகழா இள நாள் அமையம்
செய்தோர் மன்ற குறி" என, நீ நின்
பைதல் உண்கண் பனி வார்பு உறைப்ப,
வாராமையின் புலந்த நெஞ்சமொடு,
நோவல், குறுமகள்! நோயியர், என் உயிர்!" என,
மெல்லிய இனிய கூறி, வல்லே
வருவர் வாழி தோழி! பொருநர்
செல் சமம் கடந்த வில் கெழு தடக் கைப்
பொதியிற் செல்வன், பொலந்தேர்த் திதியன்,
இன் இசை இயத்தின் கறங்கும்
கல்மிசை அருவிய காடு இறந்தோரே.

AGANANOORU— 25

Maid Friend Consoles

PALAI

Ollaiyoor tanta Bhootappandian

*Friend! The best is round the corner!
Jungle flood sand silt slumps
and humps, camel-foot-flowers
fill full fanning fragrantwoods!
Mango tendrils koels bill and coo!
As bullion seller keeps gold dust
in coral cups, ruffle bees
hopea white's pollen
into silk cotton ceiba cups!
Lord went seeking wealth!
Now is vernal photoperiod,
he shall be back, why weep!
Titian, of Potiyil, of foe felling bow,
with car in carat aurum!
rules a ranch to reverberate!
Cascades fall there and rival
triumphant war drum-taps!
Your Youth past that route,
forsooth gone, now feels for
how he smarted you.
Hasten back he shall.
Bide time without worry.*

To Continue...

குன்றக்குடித் திருமடத்தின் ஆதினப் புலவர் கவிஞர் பரமகுரு அவர்கள் குழந்தைக் கவிஞர் அழ.வள்ளியப்பா பற்றி 04.05.2002 அன்று எழுதிய கட்டுரை.

குழந்தைக் கவிஞரின் தாயுள்ளம்.

குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா காரைக்குடியில் இந்தியன் வங்கியில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த காலம். வணக்கத்திற்குரிய தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் காரைக்குடி ரோட்டரி சங்க விழா ஒன்றுக்கு அழைக்கப்பட்டுச் சென்றார். நானும் பணி நிமித்தம் அடிகள் பிரானுடன் சென்றேன். ரோட்டரி சங்க முக்கிய உறுப்பினர்களுடன் சேர்ந்து குழந்தைக் கவிஞர், தவத்திரு அடிகளார் அவர்களை அன்பு ததும்பப் புன்னகை பூத்த முகத்துடன் இருகரம் கூப்பி வரவேற்றார்; என்னையும் பார்த்துப் புன்முறுவலை வீசினார்.

எல்லோருமாக அடிகள் பிரானைச் சிற்றுண்டி விருந்துக்கு அழைத்துச் சென்றனர். தவத்திரு அடிகளாருக்கென நடைபெறும் இப்படிப்பட்ட விருந்துகளில் கலந்து கொள்ளாமல் ஒதுங்கிக் கொள்வதே என் பழக்கம். ஆதலால் அடிகளார் அவர்களோடு பணிவிடையாளரை அனுப்பிவிட்டு, நான் விருந்து நடைபெற்ற கட்டடத்தின் முன் பகுதிக்கு வந்து அங்கிருந்த நாற்காலியில் அமர்ந்தேன். குழந்தைக் கவிஞரும் அடிகள் பிரானும் சிறுவயதில் கடியாபட்டியில் ஒரு சாலை மாணாக்கர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள். அப்போதிருந்தே நெருங்கிய நண்பர்களாகப் பழகி வந்தவர்கள். அடிகள் பிரான் குன்றக்குடியில் தம் ஆதீனம் சார்பில் குழந்தைக் கவிஞர் மணிவிழாவை வெகு சிறப்பாக நிகழ்த்தி மகிழ்ந்தார்கள் என்றால் அவ்விருவரிடையே நிலவிய

நட்புணர்வைப் பற்றி நான் சொல்லித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை.

குன்றக்குடியில் குழந்தைக் கவிஞருக்கு நடந்த மணிவிழாப் பாராட்டு நிகழ்வின் போது அவரும் நானும் அறிமுகமானோம். அந்த அறிமுகம் பின்னர் அன்புறவாகக் கனிந்தது.

அடிகள் பிரானைச் சிற்றுண்டி விருந்திற்கு அழைத்துச் சென்று உபசரித்துக் கொண்டிருந்த குழந்தைக் கவிஞருக்கு என் நினைவு வந்து, நான் விருந்தில் இல்லாமையை அறிந்து, "பரமகுரு எங்கே?" என விசாரித்துள்ளார். நான் வெளிப்பகுதியில் இருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டு என்னை

நோக்கி விரைந்து வந்தார்; சிற்றுண்டி விருந்தில் கலந்து கொள்ள அழைத்தார்.

விருந்தில் கலந்து கொள்ள இயலாமையைப் பணிவோடு அவரிடம் தெரிவித்தேன். உடனே ஒரு பையனை அழைத்துச் சிற்றுண்டி கொணரச் செய்து, உடனிருந்து தாய்போல் அன்பு மொழி பேசி என்னை உண்ணச் செய்தார். அடிகள் பிரான் தாம் இருந்த இடத்திலிருந்தே இக்காட்சியைப் பார்த்துவிட்டார். "வள்ளியப்பனுக்குப் பரமகுரு மீதுள்ள பாசத்தைக் பாருங்கள். இனம் இனத்தோடு சேர்ந்துவிட்டது!" என்று சொல்லி நகையாடினார். "அடிகளாரை கவனித்துக் கொள்ள ஆயிரம் பேர் உள்ளனர். பரமகுருவை நாம் தானே பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்!" என்று புன்னகை தவழச் சொன்னார் குழந்தைக் கவிஞர். அந்தப் பதிலுரை கேட்டு அடிகள் பிரான் நெகிழ்ந்து மகிழ்ந்தார். குழந்தைக் கவிஞர் எவரையும் தாய்ப் பாசத்தோடு அணுகும் பாங்கினை எண்ணி விழியை அகல விரித்து வியந்து போனேன்! குழந்தைக் கவிஞரின் எளிமையில் அருமை என் இதயத்தில் நிலைத்துவிட்டது!

தாயினும் சாலப்பரிந்து ஊட்டிய தமிழ்க்கவி.

பதினோராம் திருமுறை

திருவாலவாயுடையார் பாடிய திருநாவுக்கரசு தேவர் திரு ஏகாதேச மாலை ஈராக உள்ள 40 பிரபந்தங்களின் தொகுதியே பதினோராம் திருமுறை. மதுரை ஆலவாய் சொக்கேசன் திருவள்ளுவர் உடையார் ஆவார். இவருடைய 12 அடிகளை உடைய திருமுகப் பாசுரம் 16ஆம் திருமுறைக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றது இந்தத் தொகுதியில் 40 நூல்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன இவற்றில் சிவனைப் போற்றுகின்ற நூல்கள் 25 ஆகும். பிள்ளையார் மீது மூன்று நூல்களும் முருகன் மீது ஒரு நூலும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. மற்றைய 11 நூல்களும் சிவனடியார்களாகிய திருத்தொண்டர்களின் சிறப்பினை விரித்து உரைப்பனவாகும். நம்பியாண்டார் நம்பியவர்களின் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடிய திருத்தொண்ட தொகையும் தான் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகிய பெரிய புராணம் எழுத சேக்கிழார் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக அமைந்தன. பதினோராம் திருமுறையில் மட்டும் சுமார் 1430 பாடல்கள் உள்ளன திருமுகப் பாசுரமும் திருமுருகாற்றுப்படையும் இத்தொகுதியில் சேர்ந்திருப்பதே இதன் பெரும் சிறப்பு ஆகும். அதுமட்டுமின்றி, காரைக்கால் அம்மையாரின் மூத்த திருப்பதிகங்கள் இதற்கு முத்துக்கு கோர்வை எனலாம். 11ஆம் திருமுறையைப் 'பிரபந்தமாலை' என அழைப்பர். ஆழ்வார்கள் அருட்பாசுரங்கள் திவ்ய பிரபந்தம் என அழைக்கப்படுகின்றது. பிரபந்தம் என்னும் சொல்லுக்கு நூல் கட்டுதல், இணைத்தல், பாமாலை, செம்மையாக கட்டப்பட்ட மாலை எனப் பொருள் கொள்ளலாம். சிற்றிலக்கியங்களை வடமொழியில் பிரபந்தம் என அழைப்பதாகக் கொள்வதுண்டு. கிபி 12ம் நூற்றாண்டு வரை பிரபந்தம் என்னும் சொல்லுக்கு சிற்றிலக்கியம் என்னும் பொருள் இல்லை. பிற்காலத்தில் தோன்றிய புலவர்கள் சிற்றிலக்கியங்களைப் பிரபந்தம் எனவும் பெயரால் அழைத்தனர். வட்டாரத் தன்மையும் நெகிழும் தன்மையும் கொண்டு பாட்டுடைத் தலைவனின் வாழ்க்கையில் ஏதேனும் ஒரு பகுதியை அல்லது சில கூறுகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் தன்மை கொண்டவை பிரபந்தங்களாகும். பிரபந்த மரபியல் பிரபந்த தீபிகை சொற்பொருள் விளக்கம் பொருட்டொகை நிகண்டு சதுரகராதி தொன்னூல் விளக்கம் போன்ற நூல்கள் சிற்றிலக்கியங்களுக்கு விளக்கம் கொடுத்துள்ளன. பிரபந்த மரபியல் என்னும் நூலில் பிள்ளைக்கவி முதல் ஈறாத் தொண்ணூற்றாறு புராணம் தொல்காப்பியத்திலேயே சிற்றிலக்கியங்களைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆற்றுப்படை அவர் சுட்டிக் காட்டியது புதுவது புனைதலாகத் தோன்றும் புதிய படைப்புகளை 'விருந்தே தானும் புதுவது புனைந்த

யாப்பின் மேற்றே' எனத் தொல்காப்பியம் செய்யுள் 216 கூறுகிறது. பக்தி இயக்கக் காலத்தில் புதுக் கருத்துக்களைப் புது இலக்கிய வடிவில் கூறியுள்ளனர். அந்தாதி சதகம், தாண்டகம் எனப் பல பக்திப் பாடல்கள் இத்தொகுதியில் பிரபந்தமாலை அமைந்துள்ளன. அந்தாதி முறையை சங்க இலக்கியத்திலும் காணலாம். மதுரையில் வீற்றிருக்கும் முழுமுதற் கடவுளான சோமசுந்தரக் கடவுளை திருவாலவாயுடையார் என்பர். பரஞ்சோதி முனிவருக்கு முன்னர் செல்லி நகர் பெரும் பற்றப் புலியூர் நம்பி கிபி 11ஆம் நூற்றாண்டில் திரு. வாலவாயுடையார் திருவிளையாடல் புராணத்தை இயற்றினார். தேவாரத் திருமுறை கோயில் எனக் கொண்டு அக்கோயில் ஏழு நிலை மாடங்களை உருவகப்படுத்தி திருமந்திரத்தைக் கருவறையாகவும் 11ஆம் திருமுறை சுற்றாலையில் அமைந்த பரிவார நிலை எனக் கொண்டு சிவபுராணம் சேரமானுக்கு வகுத்த திருமுக பாசுரம் இத்திருமுறையின் முதல் பாடலாக தொகுக்கப்பட்டுள்ளது ஸ்வரத்தோடு பாடும் பாடலை பாசுரம் எனலாம் எழுதப்பட்ட ஒலை திருமுகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இறைவன் ஸ்வரத்தோடு கூடிய பாடலை ஒலையில் எழுதிச் சேரமானுக்கு அனுப்பியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சேரமான் பெருமான் நாயனார் அவர் தோழராகிய சுந்தரரும் மனித உடல் உடனேயே திருக்கைலாயம் அடைந்து சிவன் அருள் பெற்றதாக கூறப்படுகிறது. திருமுகம் பாசுரம் கீழ்க்கண்டவாறு அமைந்துள்ளது.

மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற்
பதிமிசை நிலவு பால்நிற வரிச்சிற
கன்னம் பயில்பொழில் ஆல வாயின்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம்
பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்
கொருமையின் உரிமையின் உதவி ஒளிதிகழ்
குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்
செருமா உகைக்கும் சேரலன் காண்க
பண்பால் யாழ்ப்பயில் பாண பத்திரன்
தன்போல் என்பால் அன்பன் தன்பாற்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே.

யாழ்வாசிக்கும் பாணபத்திரன் என்ற பண்பு நிறைந்த பாணர் என்மேல் அத்த அன்பு கொண்டவன். அவன் உன்னைக் காண வருகிறான். அவனுக்குத் தகுந்த சன்மானம் கொடுத்து மகிழ்ச்சியுடன் அனுப்பி வைக்கவும் என ஒரு அறிமுகக் கடிதம் கொடுத்திருப்பது படிப்பவரை வியக்க வைக்கும் விந்தையான பாடலாகும்.

வளரும்

பெரும் பேராசிரியர் செ.இரா.செல்வகுமார்
கனடா

106

அண்மையில் மறைந்த, பென்சில்வேனிய பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக இருந்த, அராடு சிப்புமன் (Harold Schiffmann) அவர்களின் "A reference grammar of spoken Tamil." என்னும் நூலில் (பக்.33) உள்ள சில "இலக்கண" விதிகள். இவையெல்லாம் தவறு என்று எடுத்துரைக்கும் உரமற்றவர்களாக இருக்கின்றோம் என்பது வருத்தம் அளிக்கின்றது. இது 'பேச்சுத்தமிழுக்கு', இது 'மாற்று முறையான விளக்கம்' என்று கூறுவதெல்லாம் பொருந்தாதவை. இந்த 'இலக்கணத்தில்' எத்தனை ஓட்டை இருக்கின்றது என்று கண்டுபிடியுங்கள்! உடம்படு மெய்யைக் குறித்தாரா என்று பாருங்கள். இது இலக்கணமா?

பேராசிரியர் அராடு சிப்புமன் அவர்களின் ஓர் 'ஆய்வுக் கட்டுரையைப் பொதுவில் (தமிழ்மன்றக் கூகுள் குழுமத்தில்) அலசி (அவருக்கும் பேரா.சியார்ச்சு ஆர்த்து, அண்ணாமலை அவர்களுக்கும் இன்னும் சிலருக்கும் படி யிணைத்து முனைவர் வீ.சு. இராசம் அம்மையார் முன்னிலையில்) எழுதினேன். அவரிடம் இருந்தோ பிறரிடம் இருந்தோ எந்த மறுப்பும் வரவில்லை!

தமிழ்மொழியின் உள்ளமைப்புகளை மிக நுணுக்கமாக சிதையவிடுகின்றார்கள். எளிமையாக்கம் என்பது அறமான முறையில் முறை சார்ந்து நிகழவேண்டும். எதை எப்படி எதற்காக எளிமையாக்கிச் சொல்லுகின்றோம் என்று கூறுதல் முறை. தமிழின் அடிக்கட்டுமானங்களை நுணுக்கமாகச் சிதைப்பதை உரத்துடன் மறுத்துரைத்தல் வேண்டும். 'மொழியியல்' பேராசிரியர் என்றும் அமெரிக்கப் பேராசிரியர் என்றும் சாய்வுகள் காட்டுகின்றார்கள். உறுதி பாய்ந்த அறிவார்ந்த புலமை மரபு என்னாயிற்று? இப்படிச்

கூறியவை ஒன்றிரண்டா? நூற்றுக்கணக்கில் பிறழ்வான, கடுஞ்சாய்வான கருத்துகள் கோலோச்சுகின்றன. 'மொழியியல்' என்னும் 'கட்சி' கட்டுவதும் அறிவை மறுப்பதும் துறைசார் 'சாதிப்பாசம்' காட்டுவதும் வியப்பளிக்கின்றது. 'மேற்குலகர்' என்றால் 'அடிமைத்தனம்' காட்டுவதும் அடிக்கடி காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அறிவுசார் துறைகளில் (பிறவற்றிலும்) இவை கூடா! பேச்சுத்தமிழிலும் என் கிட்டேயிருந்து, என்கிட்டேர்ந்து என்றெல்லாமும் வரும்.

என் + கிட்டே + ம்+ இருந்து என்றிருக்கவேண்டாமா? என்கிட்டேயிருந்து > என்கிட்டேயர்ந்து > என்கிட்டேர்ந்து என்றும் என்கிட்டேர்ந்து என்றும் ஆகலாம். பல ஒலியன்கள் குறைவதும் திரிதலும் பேச்சு வழக்கில் நிகழும். அது பலவாறாகவும் நிகழும். மேலும் கிட்டே என்பதும் எழுத்துத் தமிழ்தான் என்பது என் கருத்து. அங்கிட்டு இங்கிட்டு (மதுரை வழக்கு) என்பது போல கிட்டு என்பது அருகே என்பதைக்குறிக்கும் முகமாக *இடத்தைக்* குறிக்கும். அருகில் என்னும் கருத்தில் "அண்டை" என்னும் சொல்லும் ஆளப்படுகின்றது. அவனண்டை, > அவனாண்டை ஆனால் இது locative; அல்ல, இடம், கிட்டு, அண்டை எல்லாம் இடம்சார்ந்து ஏறத்தாழ ஒரே பொருளையோ பயனையோ கொள்ளும். மேலும். இங்கு + ஏ = இங்கே ஆவது போல கிட்டு + ஏ = கிட்டே என்றாகும். தமிழில் பலவகை ஏகாரம் உண்டே!

தமிழில் 'ருந்து' என்று பிரிப்பது கொடுமை! சொற்களும் கூறுகளும் அமைத்துள்ளன, பொருத்தியிள்ளன, திரிந்துள்ளன என்றறிதல் நல்லதுதானே! பல வகையான ஒலிச்சுருக்கங்கள் திரிபுகள் ஏற்படுவதைப் புரிந்து கொள்ளலாமே.

முதறிஞர் வ.சுப. மாணிக்கனார்

செல்வம் ஈட்டுதற்கண் நன்னெறியெல்லாம் உலகச் சூழ்நிலை காரணமாய்ப் பயன் படாதொழிகையும். முயற்சியால் கோடி தொகுத்தார்க்கும் அரசியல் காரணமாய்த் துயக்கக் கொடுத்து வையாமைமும், யாங்ஙனம் ஒழுகினும் பொருட் கேடும் பெருக்கமும் உலகியலாதனும், யாபிற இருப்பினும் பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகம் இன்மையும், நிலையாச் செல்வம் நிலையிற்று என்னும் மக்கள் மயக்கமும், சிலர் அறவே ஈயாமையும். துய்யாமையும், சிலர் முற்றும் தாமே துய்த்தலும், சிலர் அனைத்தும் பிறர்க்கே வழங்கலும் எனவாங்கு, வள்ளுவப் பேராசிரியர் பொருள் பற்றி மக்கள்பாற் கண்ட நிலைகள் பலப்பல.

'நுழை புலம் இல்லான் எழில் நலம்' (407) என அழகுப் பேதையும், 'கல்லார்கட் பட்ட திரு' (408) எனச் செல்வப் பேதையும், "மேற் பிறந்தாராயினும் கல்லாதார்" (409) எனக் குடிப்பேதையும் கல்லாதான் சொற் காழுறுதல்' (402) என வாய்ப்பேதையும் வள்ளுவர் கண்ட ஞாலப் பேதைகள். இந்நிலையினர்களைக் கண்ட அப்பேராசான், 'இணர் ஊழ்த்தும் நாறா மலரனையர்' (650) எனப் பயனில் புலவரையும், 'அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்த்தறால்' (720) என அவையறியாப் புலவரையும், கற்றறிந்தும் நல்லாரவை அஞ்சுவார் (729) என அச்சப் புலவரையும், 'பல நல்ல கற்றக்கடைத்தும்' (823) என மாணாப் புலவரையும், 'கல்லாத மேற்கொண்டொழுகல் (845) எனப் பிற துறை விரிக்கும் சிறிய புலவரையும் கண்டவர். செல்வர் முன் வறியர்போல ஏக்கற்றுக் கற்பாரும். அங்ஙன் கற்க நாணிக் கல்லாதொழிவாரும், கல்வியே : கண்ணெனப் பெற்றாரும். கண்ணெனப் பெயரிய புண் ணுடையாரும். செவிக்குணவாகிய கேள்வி இல்லாதபோது பசியாற்றிக் கொள்ளும் செல்வ மக்களும், செவிச்சுவை சிறிதும் அறியாச் சோற்று மாக்களும் வள்ளுவக் காட்சிகள்.

அறிவுத் தொழுகை செய்வாரும், மக்கள் மனமுவப்பக் கலந்து பழகுவோரும். அவையோர் வேட்ப விரித்துரைப்பாரும், அவையஞ்சா மாற்றம் விடுக்கும் நோக்கோடு நிரம்பிய

நூல் பயில்வாரும். பிறரின்பங்கண்டு கல்வியை மேன்மேலும் விழைவாரும், கடசறக் கற்றுக் கற்றபடி நிற்பாரும் எனவாங்கு குறள் முதல்வன் கல்வி பற்றி மக்கள்பாற் கண்ட நிலைகள் பலப்பல.

பொருளானும் கல்வியானும் பன்னிலை சான்ற மக்கள் அறிவானும், மனத்தானும், பண்பானும் பட்ட நிலைப்பன்மை சொல்லத் தரமோ ? ஆளுக்கு ஒருமுகம் போல ஆளுக்கு ஒரு தனிப் போக்குடையோம். 'காலையில் ஒன்றாவர் கடும்பகலில் ஒன்றாவர் மாலையில் ஒன்றாவர் மனிதரெல்லாம்' என்றபடி, ஒருபொழுது இருந்ததுபோல் யார்கண்ணும் மறுபொழுது இருந்திலம். முகத்தளவு மக்கட் பொதுவமைப்பு உடையோமே யன்றி, நம் அனைவோர் அகமும் உயர்திணைப் பிறப்பிற்கு ஒத்த உள்ளம் என்று துணிதற்கில்லை.

நட்பினர்க்கு நஞ்சு பெய்வாரும், பெயக்கண்டும் உண்டு துஞ்சும் நாகரிகரும் நம்மிடையுளர். கொடுத்துக் கொளத்தகும் பெருநட்புடையாரும், கொடுத்து விடத்தகும் கூடாநட்புடையாரும் நம்மவர் ஆவர். நிலைகொள்ளுங்காறும் நன்கு ஒழுகுவாரும். கொளப்பட்டேம் என்று எண்ணிக் கொள்ளாத செய்வாரும் நம்மினத்தவர் அல்லரோ ? செல்லாவிடத்து வெகுளி பெருக்கிக் கொள்வாரும் நம்மனோர்காண். உயிர் காக்கும் பெருநன்மை யாற்றுவாரும், கொன்றன்ன இன்னாசெய்வாரும் நம் சாதியரே. “ உரமில்லாதார் மரம்* (600) , 'மக்கட் பண்பில்லாதார் மரம்போல்வர்" (977). தலையின் இழிந்த மயிரனையர் (964), 'ஒழுக்கத்தின் இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும் (133) என்ற இழி கூற்றுக்கும், "இளிவரின் வாழாத மானமுடையார் ஓளி" (970). மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்படும்" (388), 'நாணுக்கு உறைபதி என்னும் உலகு' (1015). 'சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார்' (989) என்ற உயர் சொற்கிளவிக்கும் உரிமை பூண்டது மக்களினமே யன்றோ !

வளரும்

செம்மொழிக்கவிஞர் மெய்ஞானி பிரபாகரபாபு
சங்க இலக்கிய ஆய்வறிஞர்

48

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகதனிற் கூரிய தில்.

“பொருளை ஈட்டுக; பகைவர்கள் மற்றும் எதிரிகளின் செருக்கினை அறுக்கும் கூரிய எஃகு வாள் அதைவிட வேறில்லை!” என்பது செந்நாப்பிலவர் திருவள்ளுவரின் செவ்வுரை. மாந்தன் மேம்பட இதுபோல் அறிவுறுத்துவது வேறு எவ்வரை ?

எத்தகைய ஆற்றல் மிக்கவராக உலகில் விளங்கினாலும் மதிப்புடையவராக வாழ்வதற்குப் பொருளீட்டு ! பிறகு எவர்க்கும் அருள்காட்டு !. பொருள் இல்லையேல் எவரும் புறக்கணிப்பர் அல்லது புகழ்மறுப்பர் ! தலைநிமிர்ந்து வாழவைக்கப் பொருட்செல்வம்போல் வேறுண்டோ ? பொருள் இல்லையேல் வாழ்வில் சீருண்டோ ? பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகில்லை. ஒருபோதும் மறவேன் வள்ளுவரின் வலிய சொல்லை ! வள்ளுவர் நெறியில் எம்மை வழிநடத்தும் வனப்பான தமிழன்னைக்கு எனது நறுமண நான்மணிமாலை !

அகவல்

நெகிழ்த்தும் பாறையின் நீருற் றெனவே
மகிழுத்தும் பாட்டுகள் மலைநீடக் கண்டேன்
அன்னையை நினைந்தே அடைந்தேன் புலமை
என்னை வனைந்தே எழுதினேன் வார்ப்புரை

ஐங்குறு நூற்றில் அருமைப் பாலையில்
பைங்கனிச் சாற்றின் பசிய சுவையே
ஓதலாந் தையார் உரைத்தவை இனிய
காதலால் பின்னிய கவின்மிகு பத்துகள்

செலவழுங் குவித்த செழுமை பத்தும்
செலவுப் பத்து இடைச்சுரப் பத்து
தலைவி இரங்கல் இளவேனில் இருபத்து
வரைவுரைத்த பத்து முன்னிலைப் பத்து

மகட்போக்கிய வழித்தாய் இரங்கு பத்துடன்
உடன்போக் கின்கண் இடைச்சுரத் துரைத்ததும்
மறுதரவுப் பத்துமென மணிகளாய் நூறு
நறுஞ்சுவை கொண்டவை நவிலவும் இனியவை

மகளின் பிரிவும் மருகும் தாயின்
தகவும் உணர்த்தித் தவிப்புகள் உரைக்கும்
செழிப்பினால் என்றும் சிறந்தே
அழியாப் புகழ்மிக்க ஐங்குறு நூறே !

52

வெண்பா

நூறுநூ றென்றே நுவன்றவை யாவிலும்
கூறிடும் வாழ்வியற் கொள்கையின் – கூறுகள்
காட்டினாள் எந்தன் கனிவுடை அன்னையே
ஈட்டினேன் நற்பெயர் ஈண்டு.

கலித்துறை

ஈண்டுநான் கற்க இலக்கியம் யாவும்

எடுத்தியம்பித்

தூண்டுதல் செய்துத் துலங்கிடக் காக்கும்

துணையவளே

வேண்டிடும் ஆற்றல் விளைத்தனள் யானும்

விசைபெறவே

யாண்டுமே நெஞ்சில் ஏங்கிடோம் ஒளிர்வோம்

இசைபடவே !

விருத்தம்

இசைபட நின்றே இயன்றவை செய்தே

இன்புறும் நிலையும் இறையருளால்

வசையிலா தென்றும் வனப்புகள் சூடி

வாழ்ந்திடும் கலையும் வழங்கினளென்

அசைவினில் அவளே அறிவினில் ஆழ்ந்த

அமைதியில் அவளே அகம்திரியும்

திசையினில் அவளே தெளிவினில் ஆற்றல்

திகழ்வதில் அன்னை திருமுகமே !

புலவர் தி.வே. விஜயலட்சுமி, எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,

35

திருவள்ளுவர் பெருமாள் அறநெறியாளர், அரசியல் வல்லுநர், பொருளியல் மேதை, சமுதாய இயல் அறிந்து இலக்கியம் படைத்த கவிநயம் கொண்ட வல்லுநர். மக்கள் வாழ்வுக்கும் அரசுக்கும் பொருளே அடிப்படை என்பதை உணர்ந்து அவர் தீட்டிய பொருளியல் நுட்பமானது. பொருட் செல்வத்தையும் அருட் செல்வத்தையும் ஒப்பு நோக்குகிறார். ஒருவனுக்கு இம்மை, மறுமை என்ற இருநிலைகள் உண்டு.

என்கிறார். நாட்டிற்குப் பெருமையும், செல்வமும் மிகும்படி வாணிகம் செய்வாரே தாழ்வியாச் செல்வர் எனப்படுவர் கொள்வதும் மிகை படாமல் கொடுப்பதும் குறைபடாமல் ஒப்ப நாடிச் செய்வது வாணிகம் (மதுரைக்காஞ்சி) என்பது சங்கச் சான்றோர் கருத்து.

பொருள் திரட்டும் வழிமுறைகள் ஆராய்ந்து தீய நெறிமுறைகளைத் தவிர்த்து நல்லவழிமுறையால் திரட்டியபொருள் அறவாழ்வையும் இன்பத்தையும் நல்கும் என்கிறார் வள்ளுவர் (தீதின்றி வந்த பொருள் அறன்ஈனும் கு754) இத்தொடர்கள் தாம் உழைக்காது உழைப்பவரின் பங்கைத் திருடிச் சேர்க்கும் செல்வத்தின் மதிப்பின்மையை உய்ந்துணர வைக்கிறது. ஒருவன் உழைப்பினால் தேடிய பொருட் செல்வமெல்லாம், தக்கார் வளர்ச்சிக்கு உதவ வேண்டும் என்ற நற்கடமையில் ஈடுபடுவதற்கே என்பதை,

“தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு” (குறள்212) என்ற குட்பா இனிதே இயம்புகிறது.

இம்மையில் பொருளும் மறுமையில் அருளும் இன்பம் கொடுக்கின்றன. பொருட்செல்வம் இல்லார்க்கு இவ்வுலகத்தில் எப்படி எந்த இன்பத்தையும் அடைய முடியாதோ அதே போல் அருட் செல்வம் இல்லாதவர்க்கும் மறுபிறப்பில் வானக வாழ்கவு சிறப்பாக விளங்காது என்று கூறுகிறார் (குறள் 247) மக்கள் வாழ்வுக்கும், அரசுக்கும் பொருளே அடிப்படை என்று பொருட் செல்வத்தின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்துகிறார்.

திருவள்ளுவர் பொருளீட்டலுக்காக வகுக்கும் வழிமுறைகள்:

1. பிறன் கைப்பொருளைக் கவர விரும்பாமல் இருந்தால் தன் கைப் பொருள் என்றும் குறையாது வளரும். வெஃகாமை வேண்டும் பிறன்கைப்பொருள் (கு.178.)
2. பொருள் இப்பிறவிக்கு வேண்டியதுதான். இல்லாரை எல்லோரும் எள்ளுவர்; செல்லாது அவன் வாயில் சொல் என்பார் ஆன்றோர். பலருக்குத் துன்பத்தைக் கொடுத்துப் பெற்ற செல்வத்தால் பழி தான் ஏற்படும். அதற்கு வறுமையே மேல் என்று “பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கம்” என்ற குறட்பாவில் குறிப்பிடுகின்றார். (கு 657)
3. தாழ்விலாச் செல்வரும் சேர்வதே நாடு (கு 731)

நாடு பெருமை பெற பொருள் இன்றியமையாதது என்பதைப் பொருள் செயல் வகை என்ற அதிகாரம் அழகுற அறிவிக்கின்றது. பண்பிலான்மாட்டு உள்ள பெருஞ்செல்வத்திற்குப் பயன் இல்லை. எவ்வாறெனில் நல்லபால் அது இருக்கும். பாத்திரத்தின் தன்மையால் பயனில்லாது திரிந்து போவது போல பயனற்றதாகி விடுகிறது என்று (கு 1000) உவமிக்கிறார்.

One of the Sanskrit critics K.P.Kulkarni, writing on the characters of Bhasa, has remarked that " The characters never talk more nor less.the features of his style.and dialogues ". Kamban also Rapidity, force and vigour are His greatness is in narrative What is said of Bhasa is quite appropriate Bharata comes in the epic to change the course of the story only in Ayodhya Kanda and throughout, he takes much care to speak less. As has been already discussed, the dialogues show the poet's greatness. Kamban's Bharats acts like Bhasa's characters of whom the above said author (Kulkarni) says "The characters live a plain, straightforward life. They are all robust, healthy beings bent upon to look to the brighter aspects of the world" Bharats of Kamban is one such fine character that Tamil epic poetry has produced. Kamban's Bharata would reveal the intellectual and emotional qualities of his style. By clearness, perspicuity and lucidity in writing through the words of Bharata, he has proved that he is a master to deal with intellectual qualities.

Bharata while speaking to others is always clear in thought and also simple in expression. Similarly, by its strength, force and impressiveness of Bharata's words, Kamban reveals his mastery over emotional qualities. his speech, while he was entreating him to come back to Ayodhya, Bharata had used all his strength in bringing his Everybody applauded his words. The case to the audience.

character of Bharata is a typical example for sublimity which is very essential for works of high calibre."Sublimity is the highest and most impressive quality of literature.It demands noble thought, sustained emotion, elevated language Kamban's Bharata has all

these and harmony of sound ". fine qualities and adorns the epic as the head jewel. Victor Hugo while writing on

Shakespeare says "Shakespeare has emotion, instinct, the true voice, the right tone, the whole human multitude with its clamour. His poetry is himself and is at the same time it is you ".

The above qualities,In which we see in the characters of Shakespeare, are combined and given a form by Kamban in the character of Bharata. short, Kamban's Bharata is emotional and instinctive, he has the right tone and the true voice. Bharata draws tears by his emotional words, and in him Kamban has put his heart to mould an excellent figure.

Bharata's importance in the epic lies also in the noble qualities of his character. At times, he seems to be nobler than Rama himself. In most of the Hindu epics, as a rule, the characters are either " too good or too bad ". Here also both Rama and Bharata are personalities of very high character.

Kamban while depicting the fine character of Bharata .he does not seem to delineate his character through his own words (Kavikkurra). But he allows the several personnel of the epic themselves to delineate the character of Bharata. Almost all the people who come into contact with him, praise him in one way or other.

In conclusion one can safely say, that wherever Bharata appears in the epic, there, we have dramatic touches and human sentiment which captivate the reader and that he has changed the course of the story to the best advantage of Rama in taking care of the kingdom during his absence.

To Continue...

26.04.2023 புதன்கிழமை அன்று வெளிவந்த உலகத்தமிழ் மின்னிதழ் படித்து மகிழ்ந்தேன்.

தமிழ் வளர்ச்சித் துறையில் பணியாற்றும் ஆற்றல்மிகு ஆடவர்களின் புகைப்படங்கள் மிக அருமை.

வானத்தில் மின்னிடும் நட்சத்திரங்கள் போல தமிழ் வளர்ச்சித் துறையில் மின்னிடும் இந்த மனித நட்சத்திரங்களை பார்க்கையில் பெரு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

இந்த தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் தூண்களுக்கு நம்முடைய பாராட்டுதல்களும் வாழ்த்துக்களும் உரித்தாகட்டும்.

இந்த வார கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, தமிழ் வளர்ச்சி பகுதியில் செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், சென்னையின் குறிக்கோள்கள், செயல்பாடுகள் பற்றி ஆசிரியர் பத்தி பத்தியாக எழுதி இருந்ததை நாம் படித்துத் தெரிந்து கொண்டோம்.

இந்த செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தின் அரும் பணிகளை நாம் வாரந்தோறும் தெரிந்து கொள்ள உலகத்தமிழ் மின்னிதழ் நமக்கு உற்ற துணையாக இருந்து வருவது மகிழ்ச்சியே.

இதழின் நூலேணி பகுதி வழக்கம் போலவே நூல்களை வெளிப்படுத்தி இருக்கிறது .

மகாகவி பாரதியார்,பாவேந்தர் பாரதிதாசன் ஆகியோரின் கவிதை வரிகளை தமிழெழுச்சி என்ற பகுதியில் வெளியிடுவது சிறப்புக் குரியது. நாம் படித்திறாத பக்கங்களை படித்திட இந்தப் பகுதி பெரும் உதவியாக இருந்து வருவது உண்மை.

நித்திரை நீக்கும் நிகழ்வுகள் என்ற தலைப்பில் ஆசிரியம் பகுதியில் ஆசிரியர் ஒரு சிறப்பான எழுத்து ஒலியத்தை தந்து இருக்கிறார்.

"ஆயிரம் கல்லூரிகளில் 200 சொற்பொழிவுகளோடு 100 நிகழ்வுகளாக ஒரு இலட்சம் மாணவர்கள் பயன்படும் வகையில் சித்திரைத் திங்கள் 11ஆம் நாள் அன்று சென்னை அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகக் கலையரங்கில் நடைபெற்ற மாபெரும் தமிழ்க் கனவின் 100-ஆவது நிகழ்ச்சியில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கலந்து கொண்ட அந்த மகிழ்ச்சியான நிகழ்ச்சியை ஆசிரியர்

பதிவு செய்திருப்பது பொருத்தமாகவே இருக்கிறது.சித்திரை பற்றிய சிறப்பான பதிவைத் தந்த ஆசிரியருக்கு நன்றி.

அவ்வப்போது பகுதியில் இளங்கோவடிகளின் சிறப்புகளை பதிவு செய்து இருக்கிறார் ஆசிரியர்.

செந்தமிழ்ச் செல்வியின் காற்சிலம்பு காரணமாக அருந்தமிழ் அன்னைக்கு நூற்சிலம்பு அணிவித்து பெருமைப்படுத்திய இளங்கோவடிகள் திருவுருவ சிலைக்கு தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் சார்பாக 24 .04 .2023 அன்று திருவுருவச் சிலைக்கு மலர் வணக்கம் செய்திருந்தது சாலச் சிறந்ததுதான்.

இன்றைக்கு நடந்து வரும் இந்த அரசு அமைந்ததற்குப் பிறகு தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் செயல்பாடுகள் மிக உன்னதமாக உயர்ந்து விளங்கி வருவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

தமிழ்ச் சான்றோர்களை பெருமைப்படுத்தும் விழாக்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறதை எண்ணி பெருமைப்படுகிறோம். அந்த வகையில் இளங்கோவடிகள் சிலைக்கு மாலை அணிவித்த அந்த நிகழ்ச்சியோடு இன்னுமோர் சிறப்பான நிகழ்ச்சியினையும் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை தூத்துக்குடியில் நடத்தி இருப்பதை நான் பெருமையோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் .

கடந்த 29.04.2023 அன்று பாவேந்தர் பாரதிதாசன் 132-ஆவது பிறந்தநாள் நிகழ்ச்சியாக முத்து குளிக்கும் கத்துங் கடலோர நகரம் தூத்துக்குடியில் பாவேந்தருக்கு பிறந்தநாள் நிகழ்ச்சியை மிகப் பிரமாண்டமாக தமிழ் வளர்ச்சித் துறை நடத்தியது.

தூத்துக்குடி ஏ. பி. சி. மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரியில் நடந்த இந்த நிகழ்ச்சியில் கருத்தரங்கம், பாட்டரங்கம் என மிகச் சிறப்பான நிகழ்வுகள் நடந்தேறியது.

தூத்துக்குடியில் நடந்த பாவேந்தரின் பிறந்த நாள் நிகழ்ச்சியில் நானும் கலந்துகொண்டு மகிழ்வுற்றேன். இயக்குநர் முனைவர் ந.அருள் அவர்களின் ஒருங்கிணைப்பில் நடந்த இந்த நிகழ்வு குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று என்றால் மிகையல்ல.

தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்

இதழின் அடுத்த பகுதியாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் சட்டமன்றப் பேரவை உரையை பார்க்கிறோம்.

அந்தக் காலத்தில் இருந்து தமிழிலே வரக்கூடிய சொற்கள் மாறாமல் இருந்ததை சான்றுகளோடு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிப் பேசி இருப்பது மிகச் சிறந்த உரையாக நான் பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் உரை இன்னும் தொடர்ந்து வரும் என நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

தேன்துளி இரண்டும் தித்திக்கும் செய்திகளைத் தந்திருக்கின்றன.

1948 ல் தயாரித்த சந்திரலேகா திரைப்படம் பற்றிய அரிய செய்தியைப் படிக்க முடிந்தது .

தேன்துளி இரண்டில் திருக்குறள் பற்றியும், திருவள்ளுவர் பற்றியும் சிறப்பான கருத்தினை பார்த்து, படித்து பெருமைப்பட்டேன்.

சமயக் கருத்தாளர்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டவர் திருவள்ளுவர். அவரை குறிப்பிட்ட சமயத்தவர் என்றும், அவர் இயற்றிய திருக்குறள் நூலை குறிப்பிட்ட சமயத்தைச் சார்ந்தது என்றும் கருதுகிற பார்வையை மாற்றி விட வேண்டும் என்று தேன்துளி இரண்டில் பதிவு செய்திருந்தது மிக மிக பொருத்தமான ஒன்றுதான்.

அண்மைக்காலமாக திருவள்ளுவர் பற்றியும், திருக்குறள் பற்றியும் தங்களுக்கு ஏற்ற போல் சமயத்தாலும், மதத்தாலும் இன்னும் அரசியலாலும் மாத்தி மாத்தி பேசுகிற போக்கினை பார்க்கிறோம்.

இத்தகையப் போக்குகள் மாற்றப்பட வேண்டும் என் தேன்துளி இரண்டில் பதிவு செய்து செய்திருப்பது சரியே.

திருக்குறள் என்பது ஒரு சமயத்திற்கோ ஒரு மதத்திற்கோ உரிய நூல் அல்ல...

திருவள்ளுவரையும் ஒரு சமயத்திற்கு உள்ளோ, ஒரு மதத்திற்கு உள்ளோ அடைத்து விட முடியாது .

ஆங்கில உச்சரிப்பில் மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கியதை வரலாற்று ரீதியாக ஆங்கிலம் அரும் அரசும் வாழ்வும் என்கின்ற கட்டுரையில் நாம் படிக்க முடிகிறது.

"பள்ளிகளில் தாய் மொழியைச் சொல்லித் தராமல் இருப்பது தாய் மொழியழிப்பு முறை. இதனை தமிழகத்திலே செய்து வருகின்றார்கள். தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் அறியாது இந்த கெட்ட சூழ்ச்சிக்குத் துணை போகின்றார்கள்" என்று பெரும் பேராசிரியர் செ. இரா. செல்வகுமார்

அவர்கள் பதிவு செய்திருப்பது உண்மையான வரிகளாக இருக்கிறது.

பள்ளிகளில் தாய் மொழியில் கற்பிக்கப்படுவதை அரசும் ,பெற்றோர்களும் ஊக்கப்படுத்த வேண்டும் .தாய்மொழிக் கல்வி என்பதே குழந்தைகளைச் சிறந்த மனிதர்களாக மாற்றும். உலகில் பல நாடுகள் தாய்மொழிக் கல்வியாலையே உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த மக்கள் தாய்மொழிக் கல்வியினாலேயே மிகுந்த அறிவினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

இந்த வார இதழில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய ஒரு பகுதியாக மருத்துவ மாமணி தாரா நடராசன் அவர்களின் பதிவினை நான் பார்க்கிறேன்.

"Children Learn What They Live "என்கின்ற பகுதியில் ஒவ்வொரு வரியும் அச்சடித்து வைத்து பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய வரியாக நான் பார்க்கிறேன். மருத்துவமாமணி தாரா நடராசன் அவர்களுக்கு நம்முடைய வணக்கங்களை தெரிவித்துக் கொள்வோம்.

இப்போது நாம் இதழின் நிறைவுப் பகுதிக்கு வந்து நிற்கிறோம்...

அறிவரசன் மொழியாக்கத் துணை அகராதி மற்றும் இரு மொழித் தோரணம் ஆகிய இரண்டும் வழக்கம்போலவே இதழுக்கு அணி சேர்க்கின்றன.

தமிழ் அறிஞர் ஓனாவை நடராசன் அவர்களுக்கான புகழ் வணக்கம் தொடர்டும்.

இந்த வாரம், முதல் பக்கமான தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் ஆற்றில்மிகு ஆண்டவர்கள் என்கின்ற முகப்புப் படத்தில் இருந்து இருமொழித் தோரணம் வரை ஒவ்வொரு பக்கமும் சிறப்பாக இருக்கிறது.

வாழ்த்துக்கள்.

கவிஞர் பேரா. திருநெல்வேலி.

மைதிலி சரண் குப்தரின் 'பஞ்சவடி' (குறுங்காவியம்) - மொழிபெயர்ப்பு !

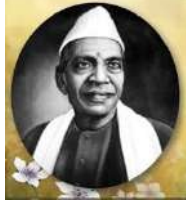
முனைவர் வி.அன்புமணி

இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர்,
இந்தி மற்றும் இதர மொழிகள் துறை,
கொங்கு கலை அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

பகுதி 56

108

மைதிலி சரண் குப்தரின் பஞ்சவடி
(குறுங்காவியம்)

111

வனப்பு மிக்க கன்னங்கள்
நொடிப்பொழுதில் குழவி
கொட்டியவை போலாயின.
பெருமூச்சோ அனல் கக்கியது.
முல்லைப்பூ ஒத்த பற்கள்
வராகத்தின் கோரைப்
பற்களாய் காட்சி தந்தன.
நவரசத்தில் மருட்சி,
இளிவரல், வெகுளி
என மூன்றும் ஒருங்கே
அமைந்தது போல்
தோற்றம் அளித்தனள்.

112

உடுத்தியிருந்த செஞ்சாந்து
நிறத்தை ஒத்த சேலையிடத்து
போர்த்தப்பட்டிருந்தது
வனவிலங்கின் தோல்!
வைர அணிகலன்கள் இடத்தை
என்பு நகைகள் நிரப்பின!
தோள்களில் படர்ந்திருந்த
அடர்ந்த கேசத்திற்கு மாற்றாய்
ஐயகோ! குடல் வலைகள்!
அழகிய பூக்களால் கட்டிய
மணமாலையோ ஆனது
மண்டையோட்டு மாலை!

வளரும்.....

வாகீச கலாநிதி கி.வா.ஜ.

செங்குன்றை எல்லா நின் செங்கைக் கொடையதனுக்கு இளங்கையிலே சிக்குண்ட எதிர்காலத்தை எங்கெங்கும் தேடி இணைகாணோம் – கொங்கதனில் நினைக்கையில் ஒன்றும் தெரியாமல் பெருமூச் சர்க்கரையைப் பாடலாம்; தண்டமிழ்க் செறிகிறாள்.

கொன்றியாத எக்கரையாம் பாடோம் இனி.*

அதைக் கேட்ட எல்லப்பருக்கும் சர்க்கரையின் புகழ் இனித்தது. புலவர் செய்த சோதனையில் வென்ற சர்க்கரையின் புகழைக் கொங்கு மண்டலத்தோடு தொண்டை மண்டலமும் பிற மண்டலங்களும் பாராட்டின.

சேதுபதியின் மோதிரம்

கையை அசைத்துத் தொட்டிலை ஆட்டிக் கொண்டே நாவையும் அசைத்துப் பாடிக் கொண்டிருந்தாள், அந்தப் பெண்மணி. முகத்திலே பொலிவின்றி, உடம்பிலே உரமின்றி, கழுத்திலே மங்கலமின்றி நின்றிருந்த அந்த மடந்தைக்கு நாவிலே மாத்திரம் இனிமையும் வன்மையும் இருந்தன. தொட்டிலிலே கிடந்த சின்னஞ் சிறு குழந்தையை ஆர்வம் பொங்கப் பார்த்த படியே அவள் தாலாட்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

அவள் உள்ளத்தில் என்ன என்ன நினைவுகள் ஓடினவோ, யார் கண்டார்கள் ? இடையிடையே ஒரு பெரு மூச்சு, சிறிது நேரம் மௌனம், சிறிது முகத்திலே புன்சிரிப்பு, பிறகு சோக ரேகை, அப்பால் இரு கண்ணீர்த் துளிகள்.—இப்படியாக அவள் உள்ளக் கற்பனைக்குப் புறத்தே சின்னங்கள் தோன்றின. அவற்றைக் கொண்டு அந்தக் கற்பனையை உருவாக்கினால் கவலையும் சோகமும் இனிமையும் கலந்த கதை ஆகலாம்.

இப்போது அவள் கணவனை இழந்த மங்கை; தன் வாழ்வுக்குத் தனிப் பற்றுக்கோடாக இதோ தொட்டிலில் கிடத்தி யிருக்கிறாளே, இந்தக் குழந்தையைத்தான் நம்பியிருக்கிறாள். பழங்காலக் கதையிலே உள்ளம் ஊடுருவிச் செல்லும்போது அவள் நினைக்கிறாள். இப்போது நிற்கும் நிலை நினைவுக்கு வருகை மறக்கையில் அவள் சோகந் தேங்கும் கண், நீர்த்துளிகளைத் துளிக்கின்றது.

அந்தச் சின்னஞ் சிறு குழந்தையின்

சேதுபதி மன்னருடைய ஆதரவு அவளுக்கு எப்போதும் போல இருக்கிறது. ஆனாலும் அந்த ஆதரவு இரக்கத்தின் விளைவாக எழுந்தது தானே ? அவளுடைய கணவர் அமிர்த கவிராயர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவள் பெற்ற இன்ப வாழ்வு என்ன ! இப்போது அவள் நிர்க்கதியாக நிற்கவில்லையே தவிர, நாள்தோறும் அமிர்த கவிராயருடைய அழுதக் கவியிலே உள்ளம் பறிகொடுத்த உற்சாகத்தில் சேதுபதி தந்த சம்மானங்களைப் பெற்று வாழ்ந்த வாழ்வு ஆகுமா ?

அந்தக் காலம் இனிமேல் வருமா ? ஒரு துறைக் கோவையென்று புலவர் உலகத்தில் பேச்சு வந்தால் அது ரகுநாத சேதுபதியின் ஒரு துறைக்கோவையைத் தானே இன்றும் குறிக்கிறது ? புலவர் ஆளுக்கோர் ஒரு துறைக்கோவை பாடினாலும் இதற்குச் சமானம் ஆகுமா ?

அவள் நினைத்துப் பார்க்கிறாள். நானாறு பாட்டுக்கும், சேதுபதி மன்னர் நானாறு பொன் தேங்காயை உருட்டி விட்டாரே ! இதைக் கதையிலே கூடக் கேட்டதில்லையே ! இடையே ஒரு பாட்டைச் சொல்லும் போது, "இதை நன்றாக உடைத்துப் பார்த்து ரசிக்க வேண்டும்; மற்றப் பாட்டுக்களைப் போல எண்ணக் கூடாது " என்று கவிராயர் சொன்னார். சுவையறியும் செம்மலாகிய அரசர் சொன்னதுதான் மிக மிக ஆச்சரியம். " தெரியும்; நமக்கு இதன் அருமை தெரியும் என்பதையும், இந்தப் பாட்டை உடைத்துப் பார்த்து இது மாணிக்கம் போன்ற பொருளை உடையதென்று உணர்ந்ததையும் இப்போது உருட்டிய தேங்காய் சொல்லும்; அதை உடைத்துப் பார்த்தால் தெரியும் " என்று மன்னர் சொன்னார்.

தேங்காயை உடனே உடைத்துப் பார்த்தால், உள்ளெல்லாம் மாணிக்கக் கற்கள் ! அந்த மாதிரி நிகழ்ச்சி உலகத்திலே சில காலங்களில் தான் நிகழக்கூடும்.

திரு. ச. க. அறிவரசன், எம்.ஏ. (ஆங்கிலம்), எம்.ஏ. (தமிழ்), எம்.எல்.இ., பி.எட்.

தலைமைச் செயலகத்தின் மொழிபெயர்ப்புத்துறையில் துணை இயக்குநராக அரும்பணியாற்றியவர். அவர் 1982ஆம் ஆண்டு தொகுத்து வைத்திருந்த அகராதிச் சொற்களை அவர் நினைவாக வெளியிடுகிறோம்.

117

2146	Churn	மத்து
2147	Churning	கடைதல்
2148	CID Seluths	துப்பறிபவர்கள்
2149	Cinema banners	சினிமா விளம்பரச் சீலைகள்
2150	Cinema Theatre	திரைப்பட அரங்கு, மாளிகை
2151	cinematograph	திரைப்படக் கருவிக் கூட்டம்
2152	Circuit House with cumulative	சுற்று அலுவலர் மாளிகை தொடர் விளைவுடன்
2153	Circulate	சுற்றோட்டமுறையில் அனுப்பு
2154	Circulation Tank	நீர்வழங்கு ஏரி
2155	Circumambulation	பிரதட்சணம்
2156	Circumferentor	நிலக்கோண அளவி
2157	Circumstantial evidence	சூழ்நிலைச் சான்று
2158	City control rooms	மாநகர்க் காவல்துறைத் தகவல் கட்டுப்பாட்டு அறைகள்
2159	Civet cat	புனுகுப்பூனை
2160	Civil commotion	பொது மக்கள் அமளி

21

புகழ் வணக்கம்

தமிழ் மலை சரிந்ததே...

=====

முதுபெரும் தமிழறிஞர் ஓளவை நடராசன் அவர்கள் நேற்று இரவு இயற்கை எய்தினார் என்ற செய்தி இடியாக வந்தது. எந்தத் தலைப்பு கொடுத்தாலும், உடனடியாக அது பற்றி ஒரு மணி நேரத்துக்கு மேல் பேசும் ஆற்றல் பெற்றவர். தமிழில் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றவர். அதே நேரம் கருத்துகளை பாமரனும் புரிந்துகொள்ளும் வண்ணம் எளிமையாக சொல்லும் வல்லமை பெற்றவர்.

என் கல்லூரிக் காலம் தொட்டு அவரோடு பழகி வந்துள்ளேன். மிகவும் எளிமையாக எல்லாரிடமும் பழகுவார். அவருடைய பவழ விழா மலரை நான் சிறப்புற தயாரித்துக்கொடுத்ததை எப்போதும் சொல்லி என்னைப் பாராட்டுவார். 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அவரோடு உரையாடியுள்ளேன். ஒவ்வொரு முறையும் பல நூல்களை வாசித்த அனுபவமும் அறிவும் எனக்குக் கிடைக்கும். எந்த விழாவுக்கு நான் அழைத்தாலும் தவறாமல் வருவார். ஒரு பைசா வாங்கமாட்டார். தமிழை விற்றுப் பிழைக்காதவர்.

ஓளவை அவர்களின் மறைவு உண்மையிலேயே தமிழுக்கு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பு. தமிழ் மலை சரிந்தது. இப்படி ஒரு தமிழறிஞரை இனி எப்போது பெறுவோம்.

அப்பாவைப் போலவே என்னை அண்ணன் என்று அழைத்து அன்பு காட்டும் அவர் மகன் ஓளவை அருளுக்கு என் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆர்த்த பிறவித்துயர் கெட நாம் ஆர்த்தாடும்
தீர்த்தன் நல் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
கூத்தன் இவ் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார் கலைகள்
ஆர்ப்ப அரவம் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்ப
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
எத்தி இருஞ்சுனை நீராடேலோர் எம்பாவாய்

For our birthing woe to wane hasn't He pooled the sacred Ganga Spa
to dip, immerse and play! He, Dancer Lord in Tillai's Gnostic Spatium
holds Flames up in His arm! Sing we His gathering glory!

He makes us and all worlds celestial and terrestrial, sustains His makes,
re-makes, removes all in nil time! He means more! Let bangles gingle,
cingulums shake and sound, bees on fair locks buzz and whirr, Let us dip
deep dive in floral spa, hail Him our owner, hail auric Feet in reverence,
immerse in the flower carpeted waters total to extol His Feet!

English version Dr Arul